

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

6. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

12. ÚNORA 2012

Z obsahu:

Ježíšova

velekněžská modlitba

Katecheze Benedikta XVI.

při generální audienci

25. ledna 2012

- strana 2 -

Našli Mesiáše

Obrácení bratří

Theodora a Alfonse

Ratisbonnových

- strana 4 -

Sen mé matky

- strana 5 -

Dlouhá křížová

cesta koptů

Budoucnost koptů

v Egyptě vypadá

stále temněji

- strana 6 -

Musíme jít k němu!

(dokončení)

Rozhovor s Richardem

Borgmanem, bývalým

pastorem evangelikální

letniční církve

- strana 7 -

Ježíšova poselství

P. Ottaviovi

Michelinimu (28)

- strana 9 -

Dina Bélangerová (5)

- strana 10 -

Po útlaku rozkvět

církve na Kubě

- strana 11 -

Alfons Maria Ratisbonne, velký konvertita ke katolické církvi

Editorial

Když čteme v životopise blahoslavené Diny důvěrné rozhovory, které s ní vedl náš Pán, žasneme především nad nesmírnou lidskou něhou a hlubokou citlivostí, jakou Boží Syn projevuje své služebnici a vyvolené nevěstě. Jeho božský charakter se tu projevuje jako na nekonečno umocněné ty nejkrásnější, nejčistší a nejušlechtlejší lidské city a vlastností. Stal se nám skutečně podobným ve všem kromě hříchu. Není tomu ovšem tak, že by u nás nalézal něco, čemu se má teprve od nás naučit, ale ukazuje nám, jak vypadá do lidsky pochopitelné podoby přeložený onen nekonečný vzor a obraz lásky u Boha, podle kterého jsme byli stvořeni. Je to pro nás udivující, jak se tu nekonečně blažený Bůh dovolává, ba přímo doprošuje soucitu a útechy od svého slabého tvora. Takové úchvatné nejdůvěrnější sblížení Boha s člověkem, taková Boží vstřícnost je úplným opakem oné absurdní představy, podle které nás Bůh sice stvořil, ale pak nás poslal do světa a dále o nás nemá vůbec zájem. Ježíšova vyznání a přiznání vyznívají spíše tak, jako by nás Bůh velice potřeboval a stvořil si nás vysloveně pro sebe. Jeho touha žít v trvalé společnosti s námi je tak nesmírná, že mu lidský nezáměr působí hořkou bolest. Proto podstupuje vytrvale ono „riziko“ velkého milovníka: nabízí své takřka obnažené horoucí srdce, které může být přijato s odpovídající něhou a nejcitlivější pozorností, nebo také tím bolestněji odmítnuto, či dokonce hrubě odstrčeno.

Dina nejen bezvýhradně odpovídá na jeho lásku, ale také přijímá poslání, aby nám tuto úchvatnou a dojemnou stránku Ježíšova vnitřního života výmluvně popsal a zpřístupnil. Je jistě mnoho duší, u kterých Pán nachází přijetí a vytouženou lásku, ale tento důvěrný vztah zůstává jen „mezi nimi“. I v těchto případech však je takové sblížení a soužití Boha

a člověka velkým požehnáním pro svět, protože se stává doslova řečištěm milosti, které milující duše rozlévají a šíří kolem sebe, i když o tom nepíší ani nemluví. Ale jestliže je přímo Ježíšovým příkazem, aby se svět přesvědčil o této tak žádoucí podobě lásky k prospěchu duší a rozkvětu celé Boží církve, a tato setkávání nebe se zemí jsou přesto tak přehlížena, můžeme nad tím vyslovit jen veliký údiv a hluboké politování.

Platí to tím spíše, že sám Pán projevuje tak velkou touhu, aby touto cestou oslovil především své vyvolené služebníky kněze a mohl se s nimi spojit při účinném a tolik vytouženém díle spásy. Mnoho z nich však nechápe, že jsou pouze nástrojem, skrze který působí sám Pán. Tím, jak prosazují jen sami sebe, brání v rozlévání nezbytných milostí ke škodě duší, církve i světa.

Co můžeme v této situaci dělat? To, co neplní mnozí kněží jako jednu ze svých podstatných úloh, mohou naplňovat věřící praktikováním duchovního kněžství. Je příznačné, že právě s touto formou spolupráce s Ježíšem se setkáváme u řady jeho vyvolených duší. Je zřejmé, že si je vyvolil právě pro jejich ochotu vyhovět mu v tom, po čem jeho srdce tolik touží: jsou to např. svatá Terezie z Lisieux, ctihodná Conchita Armida, blahoslavená Dina nebo sestra Consolata Betrone. Kněžství nespočívá jen ve službě svátostmi, ale především v dobrovolné oběti, nikoliv jen v hlásání Božího slova, ale především v jeho praktickém uskutečňování. Každý z nás může přijmout „zasvěcení“ Otcí (str. 12), to znamená, odevzdá se mu zcela a všechno, co koná, koná skrze Marii a v Duchu Svätém v lásce a sebeobětování: své modlitby, své každodenní práce, všechno, co tak jako tak musíme snášet ve svém každodenním pracovním a rodinném životě, můžeme klást Pánu na oltář, aby spolu se svou Obětí pozvedl k Otcí

Dokončení na str. 13

Ježíšova velekněžská modlitba

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 25. ledna 2012*

Drazi bratři a sestry, v dnešní katechezi soustředíme svou pozornost na modlitbu, kterou se Ježíš obrací k Otcí v „hodině“ svého povýšení a svého oslavení (srov. Jan 17,1-26). Jak dosvědčuje *Katechismus katolické církve*, „křesťanská tradice ji právem nazývá Ježíšovou »velekněžskou modlitbou«. Je to modlitba našeho Velekněze, je neoddelitelná od jeho oběti, od jeho »přechodu« (paschy) k Otcí, kde je zcela »zasvěcen« Otcí.“ (2747)

Ve svém svrchovaném bohatství je tato modlitba pochopitelná především tak, že ji umístíme na pozadí židovského svátku smíření jom kipur. Ten den velekněz vykonává smíření nejdříve za sebe, potom za kněžskou třídu a nakonec za celé společenství lidu. Účelem je obnovit izraelskému lidu po proviněních celého roku vědomí smíření s Bohem, vědomí, že je vyvoleným lidem, „lidem svatým“ uprostřed ostatních národů. Kristova modlitba představená v 17. kapitole evangelia podle Jana přejímá strukturu tohoto svátku. Ježíš se tu noc obrací k Otcí v okamžiku, kdy právě obětuje sám sebe. On, kněz i oběť, se modlí za sebe, za apoštoly a za ty, kteří v něho uvěří, za Církev všech dob. (srov. Jan 17,20)

Ježíš se modlí za sebe

Modlitba, kterou Ježíš pronáší sám za sebe, je žádostí o vlastní oslavení, vlastní „povýšení“ ve své „hodině“. Ve skutečnosti je to více než žádost a prohlášení plné připravenosti vstoupit svobodně a velkodušně do plánu Boha Otce, který se naplňuje v tom, že bude vydán na smrt a vzkříšen. Tato „hodina“ začíná zradou Jidášovou (srov. Jan 13,31)

a vyvrcholí, až zmrtvýchvstaly Ježíš vystoupí k Otcí (Jan 20,17). Jidášův odchod z večeraďla komentuje Ježíš těmito slovy: *Nyní je oslaven Syn člověka a Bůh je oslaven v něm.* (Jan 13,31) Ne náhodou začíná velekněžskou modlitbu slovy: *Otče, přišla ta hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe.* (Jan 17,1) Oslava, kterou Ježíš žádá pro sebe jako Velekněze, je vstupem do plné poslušnosti k Otcí, poslušností, která vede k jeho plnější situaci Syna: *Nyní oslav ty mne u sebe, Otče, slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve než byl svět.* (Jan 17,5) Tato disponibilita a tato žádost jsou prvním úkonem nového kněžství Ježíšova: vydat se zcela na kříži. A právě na kříži – nejvyšším činu lásky – je oslaven, protože láska je sláva, Boží sláva.

Modlitba za přítomné učedníky

Druhým momentem této modlitby je přimluva, kterou Ježíš činí za své učedníky, kteří jsou s ním. To jsou ti, o kterých může Ježíš říci Otcí: *Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal ze světa. Byli tvoji a mně jsi je dal a zachovali tvoje slovo.* (Jan 17,6) „Zjevit Boží jméno lidem“ je uskutečněním nové přítomnosti Otce pro lid, pro lidstvo. Toto „zjevení“ není jen slovo, ale Ježíšova skutečnost; Bůh je s námi, a tak se uskutečňuje jméno, jeho přítomnost s námi, být jedním z nás. Toto zjevení se tedy uskutečňuje vtělením Slova. V Ježíši Bůh vstupuje do lidského těla a jedinečným a novým způsobem se činí blízkým. A tato přítomnost má svůj vrchol v oběti, kterou Ježíš uskutečňuje Paschou smrti a vzkříšení.

Dokončení na str. 12

Ježíš zahájil svou činnost nejen hlásáním radostné zvěsti o příchodu Božího království, které je třeba přivítat pokáním a obrácením, ale také velkorysou dobročinností prokazovanou nesčetným nemocným a posedlým. Důležitější než ukazovat svou moc je pro Pána projevovat svou lásku a slitovnost. Prokazovat dobrodiní je nerozlučnou součástí nové evangelizace. Chceš-li se zapojit do hlásání radostné zvěsti, nemysli ani tolik na výmluvnost svých slov, jako na výmluvnost a přesvědčivost svých skutků. *Cokoliv děláš, dělej to tak, aby to sloužilo Boží oslavě.*

Ačkoliv k Ježíši přinášeli své nemocné z široka daleka, neotevřel si ve městě pohodlnou ordinaci, ale sám se vypravil do okolí, aby hledal *zahynulé ovce domu izraelského*⁽¹⁾. Jeho láska ho vede na opuštěná místa, kde žijí vyhoštění, aby také jim dal zakusit dobrodiní svého příchodu. Chce dát příležitost i těm potřebným a strádajícím, kteří ho nejvíce potřebují, a přitom nemají nikoho, kdo by je k němu přivedl. Láska nevyčkává, až ji někdo vyhledá, ale sama ochotně a obětavě vychází vstříc.

K těm nejvíce postiženým patří nešťastník, kterého přepadlo malomocenství. Jeho smutný osud je ještě ztížen opuštěností a beznadějí: *Je nečistý, bude bydlet sám a zdržovat se mimo obydlí.* Malomocenství snad nejnázorněji zobrazuje stav hříchu: je to postupné umírání zaživa. Může být něco smutnějšího? Ale náhle pronikl do temnot bezvýchodného zoufalství světlý paprsek naděje. K jednomu z těch nešťastníků se donesla zvěst o Ježíši z Nazareta, *kteří i nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho*⁽²⁾. Chytá se této zprávy jako tonoucí stébka. Co může být vytouženějšího než opětovný návrat mezi živé. Rozhlašovat zprávu o Ježíšově příchodu znamená rozdávat a probouzet novou naději.

Když se za Ježíšem hrnuly zástupy do Kafarna, nemohl se k nim nešťastník připojit. Jeho jedinou šancí je potkat Pána někde na opuštěném místě daleko od lidí. Bude mít takové štěstí? Je-li někde uvězněné srdce, které zatouží po Ježíši, nezůstane dlouho opuštěné. Pán po něm touží mnohem více než ono po Pánu. On sám se postará, aby se jejich cesty zkřížily.

Nabídní se Pánu, že bys chtěl být prostředníkem takových pozeňnaných setkání. Nelituj pro jejich zdar žádné námahy. *Nehleď na sebe, nýbrž na to, co prospívá mnohým, aby tak mohli dojít spásy.* Dodej chotnému odvahy, aby neúnavně hledal svého Dobrodince.

Uzdravující setkání

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Chceš-li, můžeš mě očistit.

Pohleď na něho, s jakou touhou a důvěrou se blíží k božskému Mistru. Co nyní udělá? Padá před ním na kolena. Toto gesto nejlépe vyjadřuje postoj jeho duše a jeho srdce.

Jeho prosba je obdivuhodně prostá a výmluvná: *„Pane, chceš-li, můžeš mě očistit.“*

Nic víc nepřidává. Prosebník si je plně vědom své vlastní bezmocnosti, ale tím více skládá svou naději v Pána. Není tato prosba, plná bezmezných důvěry, především oslavou Ježíšovy dobroty i božské moci? Co jiného si přeje Ježíšovo Srdce, než aby mohl očistit každého člověka, vytrhnout ho z moci jeho Nepřítele. Ušel daleko větší kus cesty než jen z Kafarna na toto místo, aby tak mohl učinit. Opustil Otcovo lůno a sestoupil z nebe, aby nám vrátil zdraví a život. Není takového malomocenství těla ani duše, které by Pán nechtěl očistit. Stačí k tomu tak málo: s plným vědomím své těžké choroby pokleknout u jeho nohou a dovolit mu, aby se nad tebou mohl *slitovat a vztáhnout svou ruku.*

„Chci, buď čist! Chci, abys byl zbaven všech zlých návyků, vnitřního nepořádku, nekázně a duchovního živoření.“ Obdivuj bezmeznou moc Ježíšova slova. Uzdravený může odložit své roztrhané šaty, upravit svůj zevnějšek. Už nebude volat: *Nečistý, nečistý, vyhýbejte se mi!* *Jeho malomocenství od něho odstoupilo a byl očištěn.* Pán chce, abys byl a také zůstal čistý.

Nespokoj se s pouhým děkováním, ale pros o milost a sílu, abys byl věrný jeho nejsvětější vůli a zůstal čistý.

Jak splatit dluh za tak velký nezasloužený dar? *Jdi a ukaž se knězi a obětuj dar.* Spolu s obětí, kterou kněz přináší, obětuj jako dar celý svůj život Tomu, který tě uzdravil z tvého malomocenství. Dnes již není zapotřebí, aby se Pán skrýval, proto ho oslavuj a buď svědkem jeho dobroty, milosrdenství a velkodušné lásky tím, že budeš *napodobovat Krista.*

Štátný člověk, jemuž byla odpuštěna nepravost. Radujte se, těšte se a jásejte všichni, kdo jste upřímného srdce.⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 15,24; ⁽²⁾ Mk 1,27; ⁽³⁾ srov. resp. žalm 32.

Liturgická čtení

1. čtení – Lv 13,1–2.45–46

Hospodin řekl Mojžíšovi a Árónovi: „Jestliže se u někoho ukáže na holé kůži vřed, strup nebo světlá skvrna – což bývají příznaky zhoubného malomocenství – ať je přiveden k veleknězi Árónovi nebo k některému z jeho synů kněží. Malomocný, na němž se objeví tato vyrážka, ať chodí v roztržených šatech, s rozpuštěnými vlasy a se zahalenými vousy a bude volat: ‚Nečistý, nečistý!‘ Je nečistý po všechen čas, pokud bude mít vyrážku. Je nečistý, bude bydlet sám, musí se zdržovat mimo tábor.“

2. čtení – 1 Kor 10,31–11,1

Ať jíte, ať pijete nebo cokoli jiného děláte, všechno dělejte k Boží oslavě. Nebuďte pohoršením ani židům, ani pohanům, ani Boží církevní obci. Já se také snažím o to, abych ve všem pamatoval na druhé, a nehledím na to, co je prospěšné mně, ale na to, co prospívá všem, aby tak mohli dojít spásy. Napodobujte mne, jako já napodobuji Krista!

Evangelium – Mk 1,40–45

K Ježíšovi přišel jeden malomocný a na kolenou ho prosil: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, buď čistý!“ A hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn. Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu nařídil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění, jak nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“ On odešel, ale začal to horlivě rozhlašovat a tu událost rozšiřovat, takže Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. Ale přesto k němu chodili lidé odevšad.

Poselství Královny míru

„Drahé děti! S radostí vás i dnes zvu, otevřete svá srdce a slyšte mou výzvu. Já si přeji znovu vás přiblížit ke svému Neposkvrněnému Srdci, kde najdete útočiště a mír. Otvírejte se modlitbě, až se vám stane radostí. Skrze modlitbu vám Nejvyšší dá plnost milosti a vy se stanete mýma vztaženými rukama v tomto nepokojném světě, který touží po míru.“

Děti moje, dosvědčujte víru svým životem a modlete se, aby víra den ze dne rostla ve vašich srdcích. Já jsem s vámi. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. ledna 2012

Celou řadou vynikajících konvertitů, kteří přešli ke křesťanství ze židovství, je poznamenáno 19. a 20. století. Píše o nich Ferdinand Holböck v knize „Našli jsme Mesiáše“: patří k nim i bratři Ratisbonne, Theodor Maria a Alfons Maria. Oba našli cestu ke Kristu díky Panně Marii, sióňské dceři.

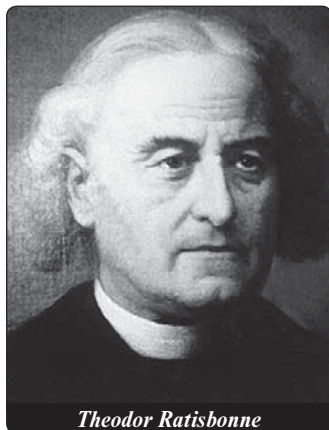
Tito bratři vyrůstali v liberální bohaté židovské bankéřské rodině ve Štrasburku. Theodor přiznává, že četbou knih od Rousseaua, Locka, Voltaira a jiných osvícenských filosofů se stal velkým skeptikem. Ve styku s lidmi, kteří platili za vzdělance, ale pro Boha měli jen sarkasmy, předsudky a odmítání, se od dětství jeho nevíra ještě více prohlubovala. V jednom okamžiku hluboké vnitřní tísně a trpkosti pojednou zvolal: „Bože, jestli opravdu existuješ, dej mi poznat pravdu, a já ti předem přísahám, že ti zasvětim svůj život.“

Jeho duši pro Ježíše Krista získal filosof E. M. Bautain, který sám dospěl k víře studiem Písma svatého. V tomto duchovním vývoji pomáhala Theodorovi mariánská úcta. O svém křtu na Bílou sobotu 1827 napsal: „Přešel jsem od židovství ke křesťanství, od synagogy k Církvi, od Mojžíše k Ježíši Kristu. Byl to pravý život, který mě pronikl, když stékala křestní voda po mém čele (...) Moje štěstí, že smím náležet k velké křesťanské rodině, bylo tak velké, že jsem se jen stěží mohl zdržet, abych každému, koho jsem po křtu potkal, hlasitě o tom nevyprávěl.“ Svému otci řekl: „Je to moje víra, která mě vede k tomu, abych se zřekl všech příjemností dosavadního života a věnoval se zcela znovuzrození svých židovských bratří.“

Po kněžském svěcení v roce 1830 působil k velkému zármutku svých židovských příbuzných ve Štrasburku. V roce 1840 odešel do Paříže k slavnému knězi abbému Charlesi Desgeneettesovi ke kostelu Panny Marie Vítěz-

Našli Mesiáše

Nový zákon hovoří na mnoha místech evangelíí a Skutků apoštolů i v listech svatého Pavla o židech, kteří našli Mesiáše a stali se jeho učedníky. Po Letnicích vzrostla tato prvotní obec v Jeruzalémě v krátké době ze 120 osob (Sk 1,15) na tři tisíce (Sk 2,41) a dále na pět tisíc (srov. Sk 6,7).

Theodor Ratisbonne

né. Tato farnost v zábavní čtvrti Paříže se po zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie stala světoznámou šířením Zázračné medailky a s ní spojených milostí. Zde pojal Theodor Ratisbonne svůj plán působit na obrácení svých židovských

soukmenovců a především svého bratra Alfonse Ratisbonneho, který katolickou církev vášnivě nenáviděl.

Obrácení Alfonse Ratisbonneho

Mladší bratr Alfons napsal v jenom dopise: „Začal jsem studovat na gymnáziu ve Štrasburku, kde jsem dělal větší pokroky ve zkaženosti srdce než v duchovním vzdělávání. V roce 1827 postihla moji rodinu těžká rána. Můj bratr Theodor, do kterého jsem vkládal velké naděje, se stal křesťanem a brzy nato, přes velký zármutek, který již způsobil, šel ještě dále a stal se knězem a začal působit jako kněz před zraky mé zarmoucené rodiny ve stejném městě.

Boční kaple, kde měl Alfons Ratisbonne zjevení Panny Marie

(...) Konverze mého bratra, kterou jsem pokládal za nevysvětlitelné bláznovství, prohloubila moje přesvědčení o fanatismu katolíků a choval jsem k nim velký odpor.“

O náboženském prostředí své rodiny napsal: „Byl jsem žid jen podle jména, nevěřil jsem v Boha, neotevřel jsem nikdy náboženskou knihu.“ Po zasnoubení se svou neteří, která měla 16 let, se rozhodl, že sňatek ještě odloží. Vydal se na cesty a v Neapoli vstoupil na Nový rok 1842 náhodou do katolického kostela, kde se právě slavila mše svatá. Opřel se o sloup a zdálo se mu, že se mu jeho srdce otevírá a bez ohledu na to, co se kolem něho děje, začal se modlit po svém za živé i zemřelé rodinné příslušníky a o Boží pomoc při plánech na zlepšení postavení židů. Naplnil ho hluboký mír a měl dojem, jako by slyšel hlas: „Bůh vy-slyšel tvoji modlitbu.“

V Římě potkal náhodou spolužáka ze školy, protestanta barona Gustava de Bussière, který se stal r. 1837 katolíkem. Alfons o tom napsal: „Pokládal jsem barona de Bussière za svatouška ve špatném slova smyslu a byl jsem rád, že v rozhovoru o stavu římského židovství (o ghettu) ho mohu zesměšnit.“ Rozhovor se stočil na náboženské otázky a Alfons Ratisbonne dělal ironické poznámky na adresu katolické církve.

Zkouška Zázračné medailky

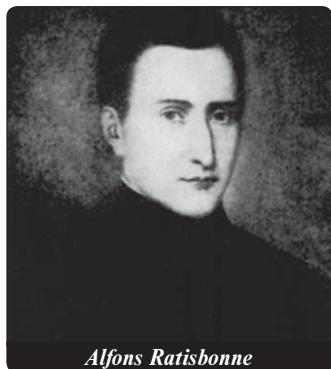
Baron de Bussière ho vyzval k experimentu. Dal mu Zázračnou medailku Panny Marie Neposkvrněné, kterou měl nosit na krku. Ratisbonne to pokládal za dětinství, ale vzal to jako žert s tím, že bude mít jednu epizodu o katolických pověrách, kterou uvede ve svém cestopisu. Ale dárce ještě požádal, aby se ráno a večer pomodlil známé *Memorare* od svatého Bernarda.

První večer na to zapomněl. Příští ráno se mu slova modlitby vynořila jako neodbytná melo-

die, která nejde z mysli. 20. ledna šel znovu s baronem římskými ulicemi. Baron potřeboval zařídit něco kvůli zádušní mši v kostele St. Andrea delle Fratte. Ratisbonne na něj měl v kostele počkat. Když se baron vrátil, našel Alfonse v boční kapli na kolenou s tváří skloněnou až k zemi. Zvedl ho a chtěl vědět, co se stalo. Alfons nebyl schopen slova a jen v pláči poukazoval na medailku, kterou opakovaně líbal. To, co mohl později říct, bylo, že v kapli Anděla strážce musel pojednou padnout na kolena. Spatřil nebeskou Královnu v jasu a záři, takovou, jaká je na medailce. Nemohl ten jas snést, i když se třikrát pokoušel podívat se na Matku milosrdenství. Zvolal: „Ó můj Bože, já, který jsem tě ještě před půlhodinou urážel, který jsem měl takovou nenávisť ke katolické církvi, všichni, kteří mě znají, to vědí! Moje rodina je židovská, moje snoubenka je židovka. Jestliže se nyní stanu katolíkem, obětují všechny své plány a zájmy zde na zemi, ale já musím přesto ten velký krok udělat.“

V důsledku toho, co Ratisbonne prožil, byl bez předchozí předepsané výuky katechismu již 31. ledna 1842 pokřtěn. Vstoupil k jezuitům, studoval teologii a 24. září 1848 přijal kněžské svěcení.

Alfons pobízel svého bratra Theodora, aby podnikl něco pro židovské děti, jejichž rodiče přišli z východní Evropy a severní

Alfons Ratisbonne

Afriky do Paříže a přáli si křesťanskou výchovu svých dětí. Alfons spolupracoval se svým bratrem v Paříži a chtěl, aby se dílo rozšířilo i do Svaté země, do Jeruzaléma. V ruinách hradu Antonia byl zbudován sirotčinec, který byl svěřen sestřím Naši milé Paní Sionské. V roce 1868 tam vznikl chrám Ecce Homo, byla zřízena škola pro chlapce. Další dům vznikl v Ain Karim, místu setkání Panny Marie s Alžbětou. Pro nemocné sestry zřídil zotavovnu „Svatého Jana v horách“ nedaleko Jeruzaléma. Dnes slouží poutníkům.

Zatímco bratr Theodor působil až do své smrti 10. ledna 1884 v Paříži na šíření Sionských dcer a na obrácení hříšníků mezi židy, Alfons obracel židy v Jeruzalémě. Odešel k Pánu 6. května 1884. Na jeho náhrobku v Ain Karim jsou jen dvě slova: „Père Marie“, jak sám určil. „To první znamená, že jsem byl hříšník, to druhé mluví o milosrdenství Marie vůči mně.“

Der Ruf des Königs 38/2011

Překlad -lš-

PROSBA K PANNĚ MARIÍ O DUCHA SVATÉHO

Maria, Matko krásného milování, bázně Boží, poznání a svaté naděje, ty, jejíž svatá přímůva mnoha tvým synům, i když nebyli příliš nadáni pro duchovní díla, udělila obdivuhodné výsledky ve vědě a v dosažení svatosti, volím si tě za průvodkyni a strážkyni mého studia.

Protože jsi obdržela více lesku nebeského světla než všichni ostatní svatí, prosím tě pokorně, získej mi svou velkou mateřskou dobrotou a přímůvou a především pro Moudrost, která se v tobě vtělila, milost Ducha Svatého, aby můj duch chápal, moje paměť podržela, moje slova vyslovila, co bude užitečné pro mne a pro jiné ke cti jména tvého Syna a svaté Církve, ke slávě Otce a k mé spáse.

Svatý Tomáš Akvinský (1225-1274)

Sen mé matky

Matouš Taborski byl rolníkem. Zemřel v roce 1904, když jeho dcera Anežka, moje matka, měla 17 let. Každý rok dávala za otce sloužit mši svatou. Po deseti letech, když vypukla první světová válka a životní podmínky byly velmi těžké, rozhodla se, že už nebude objednávat mše za zemřelého otce. Myslela si, že otec byl dobrý člověk a že po tolika letech je už jistě v nebi. Když nadešlo výročí smrti dědečka Matouše, měla matka zvláštní prorocký sen.

Zdálo se jí, že vstoupila do stodoly a na jejím mlatu, kde se obvykle cepy mlátilo obilí, stál její otec. Na jedné straně byla hromada zrní dosud nezravená plev. Zemřelý rolník z ní vzal zrno, prohlížel si je a jako by se modlil a tesknil a pak je odložil na druhou stranu.

Anežka se ho zeptala: „Otče, co to děláš?“ – „Vidíš, dcero, čistím zrní. A až to všechno očistím, půjdu do nebe.“ Matka se podívala na velkou hromadu zrní v plevách a malou hromádku čistého zrní a velice se divila: „Otče, ty ještě nejsi v nebi?“ Otec ukázal prstem nahoru a řekl: „Bůh je spravedlivý,“ a nato zmizel.

Matka se polekala, probudila se, vyhledala peníze a šla do kostela zamluvit mši svatou za svého otce. Do konce života nezapomněla na mši svatou za své rodiče.

Prísloví říká: „Pán Bůh s námi, a zlé pryč!“ To znamená, že nemáme věřit snům, ale Boží Prozřetelnosti. Ale toto byl dobrý a moudrý sen. Možná, že anděl strážný způsobil, aby Anežka spatřila obraz a slyšela slova, která ji upozornila, aby pamatovala na zemřelé. Já se domnívám, že to byl prorocký sen, určený nám všem, nejen jedné ženě.

Říkáme, že duše jde do očistce, když je v posvěcující milosti, ale má na svědomí všední hříchy. To je pravda, ale není celá. Hříchy nejsou nikdy v Písmě svatém představeny jako zrní, ale jako plevy, které,

jak říká Jan Křtitel, jsou určeny ke spálení. Zrní jsou dobré skutky, které Pán odměňuje v nebi. Opuštění hříchů přináší duši odpuštění věčných trestů, ale nadále zbývají duši ještě časné tresty, kterými jsou důsledky, jaké v duši zanechaly hříchy, ať už lehké, nebo těžké. Co z těchto trestů neodčiníme na zemi, od toho budeme očištěni v očistci. Svou modlitbou a obětmi za zemřelé pomáháme těmto duším „zkrátit“ dobu jejich očišťování. My se za ně modlíme a ony se přimlouvají za nás. Je to jedna z forem „společnosti svatých“.

Jak dlouho se máme modlit za zemřelé? Čas existuje jen na zemi. V nebi, v pekle i v očistci je jen „dnes“. Svatý Augustin napsal: „Tam se všechny dni stávají současností. Nepřicházejí ani neodcházejí, nekončí jeden, aby druhý začal, všechny trvají současně.“ (*List Probě, 130.8.15*)

Naše modlitby za zemřelé vstupují do jejich současnosti. Když se modlíme za zemřelé, kteří jsou již v nebi, Bůh bral v úvahu naše modlitby, když přijímal zemřelé k sobě. Modleme se za ně, protože nikdy není ani brzy, ani pozdě. Když se modlíme za zemřelé, modlíme se tím i za sebe. Tato modlitba se vrátí na nás, jako kámen vržený vzhůru se opět vrátí na zem. Kdo jiným prokazuje dobro, prokazuje dobro i sobě.

Pater Antonín

Mihujcie się 4/2011

Překlad -lš-

Ayman Nabil Labib byl kopt. A byl hr-
dý na to, že je křes-
tanem. Na své ruce měl vyteto-
vané znamení kříže, jak je tomu
u mnoha koptů. To se nelíbilo je-
ho učiteli. Žádal sedmnáctileté-
ho žáka, aby kříž zakryl. Ayman
se odvolal na ústavu a egyptské
právo nosit zjevně znamení své-
ho náboženství. Aby zdůraznil
toto právo, vytáhl kříž, který no-
sil na krku, a dal si ho na košili.
Učitel vykřikl a požádal několik
muslimských žáků, aby se na Ay-
mana vrhli. Ti ho mlátili ve třídě
tak dlouho, až přestal dýchat. Ay-
man zemřel ještě cestou do ne-
mocnice. Na jeho pohřeb přišlo
pět tisíc lidí. Nesli plakáty s ná-
pisem „Ayman, mučedník Kříže“.

Pronásledování koptů v Egyp-
tě nabývá stále větších rozměrů.
Již za Mubaraa to byly více než
šikany nebo ojedinělé případy.
Od „osvobození“ však se změnila
přepadení na masakry, zčásti
za podpory armády. Tak loni
v říjnu podplacené bandy napadly
demonstrující kopty a armáda
s tanky a obrněnými vozy zasáhla
na straně muslimských hord,
převládala je a postřílela. Na
39 lidí přišlo o život, téměř
všichni byli koptové. Také
vražda Aymana se stala minulé-
ho října. Byly to vrcholy dlouhé
řady násilných činů, z nichž
některé byly známy. Například:

- 4. května 1992 bylo zabit
13 koptů v Manchiat Nasser
v Horním Egyptě údajně jako
pomsta, ve skutečnosti šlo o to,
že rodina nechtěla prodat svůj
dům.

- 12. února 1997 provedlo
islámské komando atentát na
kostel v Abu Kurquas. Devět
koptů bylo zabit.

- 3. ledna 2000 bylo usmr-
ceno 20 křesťanů ve vesnici
Al Koscheh střelou do zad.

- 14. dubna 2006 přepadl
islamista tři kostely v Alexan-
drii. Úřady ho označily za duševně
chorého.

- V listopadu 2007 se modli-
lo 150 koptických rodin ve
vesnici Manschat Amru Markaz
Fashn v jejich obnoveném kos-

tele. Muslimové hodili zápal-
né bomby na jejich domy a kos-
tel a vyvrátili dokonce stromy
na jejich polích. Tvrdili pak, že
křesťané nesmějí stavět své kos-
tely na egyptské půdě. Starosta
dokonce prohlásil, že křesťané
kostel sami zapálili, aby mohli
obvinít muslimy. Několik koptů
i s knězem bylo zatčeno.

- 31. května 2008 byl napa-
den klášter Malawi, a to nikoliv
poprvé. Čtyři lidé, z toho dva
mniši, přišli o život.

- V květnu 2009 během kop-
tických Velikonoc v Nag Ham-
mádi na jihu země 40 km od Lu-
xoru byli uneseni a zabiti tři
mladí křesťané. Místo vrahů za-
tkla policie sto mladých křesťanů
a přinutila křesťany, aby od-
volali své žaloby.

- Na stejném místě v noci na
7. ledna 2010, tedy o koptických
Vánocích, při východu z koste-
la sv. Jiří zastřelilo islámské ko-
mando sedm koptů. Pachatelé
byli identifikováni, ale úřady

svalily vinu na údajnou pomstu
za znásilnění. Dvanáctiletý chla-
pec měl znásilnit mnohem star-
ší a fyzicky zdatnou ženu. O rok
později se pachatelé přiznali, ale
zůstalo u pomluvy z „pošpiněné
islámské cti“.

- 24. listopadu 2010 protes-
tovali koptové v Gizeh proti od-
nětí stavebního povolení. Úřady
proti demonstrantům násilně za-
sáhly. Dva koptové přišli o život.

- 9. května 2011 bylo při úto-
cích na koptické kostely zabito
dvanáct lidí a 200 raněno. 14 do-
mů bylo zničeno a vydrancováno
14 domů a četné obchody.

Seznam by bylo možno dále
prodlužovat. Systematicky do-
chází k únosům křesťanských dí-
vek, které jsou znásilněny a nu-
ceny přestoupit k islámu. Jeden
takový případ vyvolal velkou de-
monstraci, protože dvěma unese-
ným ženám se zdařil útek, a isla-
misté tvrdili, že křesťané unesli
jejich ženy. Stále propukají po-
gromy ve starých čtvrtích Alex-
andrie, města, které bylo po sta-
letí symbolem snášenlivosti mezi
Řeky, Židy, Armény, Francouzi,
Italy a muslimy. Již několik let
jsou křesťané napadáni pod zá-
minkou, že jsou „agenty Židů“
nebo „špiony amerických křížá-
ků“. Muslimské bratrstvo, kte-
ré bylo založeno již v roce 1928
s cílem pomstít porážky islámu
od 15. století a obrátit kolo dě-
jin, získává stále větší vliv. Křes-
ťané mají být ze země vyhnáni.

Od voleb neočekávají kop-
tové v Egyptě žádné zlepšení.
Naopak, vliv radikálních orga-
nizací Muslimského bratrstva
a salafistů dále vzrůstá a zavá-
dí se ještě přísnější právo šaría.
To znamená pro nemuslimy, že
jsou pokládáni za lidi druhé tří-
dy. Sklon k pogromům narůstá.
Imámové hlásají: Nenakupuj-
te u koptů. Křesťané prožívají
v současném Egyptě ty nejhor-
ší doby za celá staletí. Prohlásil

Dlouhá křížová cesta koptů

Budoucnost koptů v Egyptě vypadá stále temněji

KRÁTKÉ DĚJINY KOPTŮ

Koptové jsou původní obyvatelé Egypta. Některá písmena jejich abecedy mají kořeny v hieroglyfech. Původně se nazývali „Het Ka Ptaħ“. Pod vlivem řečtiny vznikl název „aiguptios“ a Arabové z toho vytvořili název Kupt. Název Kopt znamená původně Egyptan. Svůj význam změnil tento název po dobytí Egypta muslimy v roce 641. Obyvatelstvo Egypta bylo tehdy převážně křesťanské. Kostely v Alexandrii patří k nejstarším křesťanským chrámům světa. Byl to sám svatý Petr, který uložil evangelistovi Markovi, aby do Egypta zanesl evangelium.

Když Arabové vtrhli v 7. století do Egypta, byli nejdříve křesťany vítáni. Nacházeli se totiž v konfliktu s Byzancí. Brzy však byli degradováni na lidi druhé třídy a potlačováni. Tvořili nicméně většinu až do 13. století. Za vlády Fatimidů a později za Saladina prožívali relativní autonomii. Pod mameluky (1250–1517) byli opět utiskováni. Teprve v 19. století zažili renesanci, když vládce Mehmet Ali stál v boji proti fanatickým vabitům ze Saúdské Arábie. Západní vlivy koptům přály. V některých obdobích tvořili polovinu parlamentu a Butrus Ghálí, dědeček pozdějšího generálního tajemníka OSN, byl dokonce ministerským předsedou monarchie. Roku 1910 byl zavražděn fanatickým muslimem. Do doby jeho vlády spadá založení katolického koptického patriarchátu. Za patriarchy Kyrilla VI. (1959–1971) a za Shenudy III. (od 1971) prožili koptové vnitřní obnovu i uprostřed radikalizujícího se islámu. Diskriminace pokračovala za Násira. Ale i Mubarak, který podporoval islamisty, měl ještě dva koptické ministry.

Demonstrace křesťanů v Egyptě za svá práva bývají krvavě potlačovány

to koptický biskup Stephanos z Beba a Elfashnu pro agenturu Kirche in Not. Před zraky mezinárodních médií jsou křesťané vražděni. Islamisté zapalují a boří kostely, aniž by policie zasahovala a někoho stíhala. V médiích jsou tyto události zamlžovány, aby se nestaly podnětem k mezinárodním protestům. Mnoho křesťanů se vystěhovalo. Ze 76 milionů obyvatel Egypta je křesťanů asi 12 milionů. Většina z nich patří ke koptické pravoslavné církvi. Katolíků je asi 200 000. Od Mubarakova pádu opustilo zemi asi 100 000 křesťanů. Islamisté systematicky vytvářejí atmosféru strachu, aby země byla od křesťanů zcela očištěna. Přitom některé kláštery, které jsou předmětem útoků, pocházejí z 5. století a jejich umělecká výzdoba patří k nedocenitelným pokladům. Klášter St. Boula u Rudého moře byl v únoru 2011 zpusťován.

Imámové z univerzity Al-Azhar označují křesťany za „modloslužebníky“, kteří se klanějí třem bohům a „jedí svého boha“. Budovat křesťanské stavby je prakticky vyloučeno. Stavební povolení podléhají přísným předpisům a jejich vydání se do nekonečna protahuje. Křesťané jsou diskriminováni při volbě povolání i možnosti studia. Některé obory jsou pro ně přímo zakázány. Zakázáno je jim také zastávání veřejných úřadů. Mnoho koptů žije ve velké bídě. Symbolickým se stalo pro ně odstraňování odpadků holýma rukama. I muslimští intelektuálové již hovoří o diskriminování a pronásledování koptů. V západních médiích jsou však takové zprávy potlačovány a mluví se o pouhých střechách mezi muslimy a křesťany, aniž by byly uváděny pravé příčiny a rozměry těchto pogromů. Není to jen věc ignorance, nýbrž i naivity při posuzování islámu. Domnělý klid se v budoucnosti vrátí jako bumerang.

*Der Fels 12/2011
Překlad -lš-*

Musíme jít k němu! (dokončení)

Rozhovor s Richardem Borgmanem, bývalým pastorem evangelikální letniční církve, který působil 17 let v Africe jako misionář, kde objevil ukřižovaného Ježíše a jeho Matku a stal se katolíkem.

Šlo o vidění?

Někteří lidé vidí v Hostii Ježíše, a my si nejsme vědomi, že je v ní Ježíš skutečně přítomen. A zde je něco podobného. Viděl jsem Kristovu smrt nikoliv fyzicky, nýbrž prožíval jsem ji. Byl jsem dobrý lotr. A umíral jsem. Ježíš byl po mém boku. Obrátil se ke mně; viděl jsem jeho trním korunovanou hlavu, krev stékala, vousy byly potřísněny a tělo plné podlitin jako zakrvácený hadr. Obrátil se ke mně, zamyslel se nade mnou a řekl mi: „Richard, tvůj problém je v tom, že nenávidíš svou matku, tu ženu, která tě přivedla na svět.“

To bylo zjevení mého života! V tom okamžiku jsem všechno pochopil. Měl jsem dobré vztahy k lidem, kteří měli odstup od mých zranění. Když však chtěli přistoupit blíže, měl jsem strach a odrážel jsem je sarkasmem a hněvem energicky zpět. V nitru jsem si nakonec myslel, že mě všichni odmítají, že to udělá dříve nebo později i moje žena, i když jsme byli sezdaní již třicet let... Pochopil jsem, že kvůli této úzkosti před odmítáním nejsem chopen navázat dobré vnitřní vztahy. To vyplývalo z toho, že moje matka odmítala můj porod. Nepoznal jsem ani otce, ani matku, vůbec jsem nevěděl, odkud jsem se vzal.

Pak se ke mně Ježíš obrátil ještě jednou a já jsem slyšel: „A máš moji Matku: Marii.“ Na Marii jsem nikdy nemyslel. Něco jsem u afrických katolíků objevil: milosrdenství, soucit, ale také Eucharistii, papeže Jana Pavla II. a Martu Robinovou. ...Ale na Marii jsem nikdy nemyslel. A tu jsem hluboko ve svém nitru pochopil, že uzdravení této mé hluboké rány, proměna této rány se uskuteční skrze ukřižovaného Ježíše a Marii.

Pravá revoluce pro evangelikála?

Tak to můžete hlasitě vyslovit. U evangelikálů a především u letničních společností nejsou žádná znamení ani žádné obrazy. To by pro ně byla modloslužba. Především žádný Ukřižovaný! Měl jsem jako evangelikál setkání se zmrtvýchvstalým Kristem; měl jsem jistotu spásy a apoštolský zápal, ale nikdy jsem nepotkal ukřižovaného Krista. Rychle jsem přecházel utrpení a smrt, abych dospěl ke zmrtvýchvstání. Všechno bylo zmrtvýchvstání. Ježíš žije, on opravdu vstal, to je skutečně pravda. Ale zde jsem byl takřka fyzicky s Ukřižovaným a u něho byla Maria, tak, jak to stojí v Bibli.

Tu jsem začal plakat. Potřeboval jsem na to šest měsíců, než jsem byl schopen s někým o tom hovořit, a i po půl roce jsem plakal pokaždé, když jsem to vyprávěl. Tak to bylo hluboké. Pak jsem řekl: „Pane, odpusť mi 51 let mého zraněného života, 51 let, kdy jsem nebyl schopen uslyšet a pochopit, že jsem mohl být uzdraven skrze Marii a Ukřižovaného. Ježíši, prosím tě, uzdrav mě!“

Tato modlitba vycházela z hloubky mého nitra, to nebyla slova. A najednou jsem cítil, že se můj uzel rozvázal. Bylo to, jako by Ježíš vytrhal všechny kořeny mé úzkosti, odmítání, trpkosti a touhy po pomstě, které se ve mně rozšířily. Poprvé v životě jsem pocítil v sobě plodnou půdu, na které mohla růst „vlídná dobrota“. Byl jsem přímo zblázněný radostí.

A pak jsem pocítil v sobě tento rozhovor s Ježíšem: „Sdílím s tebou svou Matku.“ Řekl jsem „Ano“ k Marii a Maria mi dala své „Ano“. Maria vstoupila

do mého života a já jsem si ji zamiloval. Z jednoho okamžiku na druhý. Nerozuměl jsem již ničemu ze své teologie, ale to mi bylo jedno. Když jsi zamilovaný, existuje pro všechno jen jedna cesta! Tak tomu u mě bylo. Tak jako ateista Ratisbonne, který před sto lety se svým bratrem knězem vstoupil v Paříži do jednoho kostela. Kněz najednou spatřil, jak jeho bratr poklekl před sochou Panny Marie a řekl v extázi: „Viděl jsem Panu Marii, nic neřekla, a já jsem všechno pochopil.“

Vaše poslední kniha má titul „Hledání ztracené zahrady“. Co je touto zahradou?

Touto ztracenou zahradou je katolická církev. Protože jen v této církvi je plnost toho, co Bůh chtěl pro lidi. V této zahradě je zahradník a Majitel zahrady. Majitel je sám Bůh: Otec, Syn a Duch Svátý. Zahradník je papež, biskupové a kněží. Jejich úkolem není nás kontrolovat, nýbrž vytvořit nám rámec, ve kterém můžeme zcela svobodně prožívat svou svobodu jako Boží synové a dcery. To nás nemá nutit, ale osvobodovat a umožňovat nám likvidovat jedovaté křoviny, kterými jsme zarostli.

A tato zahrada je plná květin – jsou to svätci dvou tisíc let: svätá Terezie z Lisieux, svätý Filip Neri; to jsou všechno moji druhové. A pak je zde celá tradice, živé církevní dějiny. A také celá fyzická skutečnost: katedrály, baziliky, poutní místa jako Lurdy a Řím. Strávil bych zbytek života v Římě, kdybych mohl!

A pak jsou zde svätosti, které nám pomáhají setrvat na cestě života, přijímat milosrdenství, rozjímat o Ježíši v Nejsvětější svätosti a požívat ho jako vitamíny z této zahrady. ►

► *Co byste řekl katolíkům, kteří bym je zatěžko přijímat autoritu Říma?*

Fyzickým sídlem církve je Řím. Bůh si je vyvolil. Buď to přijímám, nebo odmítám. To není politická záležitost, to je otázka života. Kdo přijde do Říma a vstoupí do baziliky Svatého Petra, a nepocituje bohatství srdce církve, pak je to proto, že se nikdy nesetkal s láskou církve a potřebuje obrácení. Když jsem v Římě, říká mi mé srdce, že jsem doma. V našem nitru je buď „Ano“, nebo „Ne“ k církvi, a jestliže je to „Ne“, pak je to proto, že někde je nějaké zranění, nějaká nevědomost, nebo že zde byl problém při předávání víry. Naši předkové nám nepředali radost z toho, žít jako katolíci.

Ale to je možno vyřešit s trochou zkoumání, touhy a modlitby. Chodím ode dveří ke dveřím, potkávám tisíce lidí na celém světě. A pokaždé, když se moje cesta zkříží s cestou zraněného katolíka – a je jich mnoho – všechny předsudky proti církvi padnou, když jim projevím trochu porozumění a pozorně je vyslechnu. A jakmile skutečně potkají Ježíše a Marii, všechno je opět v pořádku.

Každopádně si myslím, že není možno žít s Ježíšem a s Marií a současně odmítat církev. To není možné. Není možno oddělovat hlavu od Těla, Tělo nemůže být bez hlavy. To nefunguje.

V roce 1900 bylo 7 milionů evangelikálů, dnes je jich 500 milionů. Co si myslí někdejší příslušník letniční církve o této vlně? Nemá se z toho radovat?

Největší výzvou pro katolickou církev není dnes islám, ani modernismus, ani materialismus a ani ne lhostejnost, ale jsou to americké evangelikální církve. Nejde o to, mít z nich strach, ale musíme si toho být vědomi. Za několik let už to nebude 500 milionů, ale miliarda a ještě více protestantů na celém světě! Když jsem na plážích v Brazílii evangelizoval a potkal jsem

jedenáct lidí, devět z nich byli evangelikálové, kteří byli pokřtěni jako katolíci. Když jsem evangelizoval ve 2 hodiny ráno ve velkém městě, stál už vedle mě pastor evangelikálů na malém pódiu a kázal. Stojíme před obrovskou výzvou.

Ve Spojených státech je 68 milionů katolíků, z nichž věří v reálnou přítomnost Krista v Eucharistii jen 38 %. Je tam 38 milionů protestantů, ale 100 milionů evangelikálů! To je enormní. To mi působí bezesné noci.

Znamená to, že ovoce evangelikálů je špatné?

Nestačí jen hlásat poselství; je třeba je také následovat. Po hlásání musí následovat formování života. I když se od nich můžeme učit, jak důležité je hlásání poselství, vyžaduje tento zápal pro hlásání také celou moudrost církve, aby přiváděla lidi ke zralosti. Jsem skutečně přesvědčen o tom, že všechno, co nevede k centru církve, není od Boha. Srdce nemůže být bez Marie, bez církve, bez svátosti. Není možno lidem, kteří jsou často zranění, říkat, ať čtou Bibli. Oni potřebují církev.

Co můžeme tedy proti požáru evangelikálů dělat? Jestliže nebudeme hlásat Ježíše, kameňák bude volat: „Ježíš je spása!“ Bůh přijímá do služeb všechny, kteří ho chtějí hlásat. Ale v tom

je problém většiny katolíků: nehlásají naše bohatství. A protože ho nehlásáme, nikdo si ho neváží. Řešení spočívá v evangelizaci. Církev musí evangelizovat. To je více než naléhavé, jinak se svět jistě stane evangelikální. Musíme tím být všichni posedlí. Pro mne osobně to poznamenalo celý můj život. Myslím na to ve dne v noci. Musíme vyjít z našich farností. Kdybych byl papežem – štěstí pro církev, že jím nikdy nebudu – uložil bych všem římským kardinálům, aby jednou týdně chodili ode dveří ke dveřím ve svém kardinálském šatu a v polootevřených dveřích říkali: „Promiňte, přicházím, abych vás ujistil, že Bůh vás miluje, že církev vás miluje a že já vás miluji. Vraťte se opět do církve!“ Všechny osoby, které mají v církvi nějakou odpovědnost, bych k tomu zavázal. Lidé čekají na tuto naši návštěvu.

Když člověk přichází k lidem s pokorou a milosrdenstvím, lidé nás přijímají. Problém je v tom, že naše sousedy takovým způsobem navštěvují jen mormoni a svědkové Jehovovi a chodí po našich ulicích. Je třeba chodit ode dveří ke dveřím a přinášet Ježíše lidem tělesným způsobem. Dělán to 34 roky a nikdo mi nikdy nepřibouchl před nosem dveře. Lidé jsou zde a čekají... Musíme jít za nimi.

*Maria heute 487/2012
Překlad -Iš-*

EXODUS KŘESŤANŮ Z NIGÉRIE

Na útěku před islámskou sektou Boko Haram je 35 000 lidí. Tato sekta již loni dala křesťanům třídenní ultimátum. Jejím cílem je vyhnat křesťany ze severu země. Mnozí nechali všechno a dali se na útěk do jižních oblastí. Jen letos mají muslimové na svědomí 250 obětí. Od založení teroristické skupiny přišlo o život 935 křesťanů.

ZPĚT DO LŮNA CÍRKVE

Anglikánská obec „Mount Calvary Church“ v USA přestoupila do katolické církve. Při slavnostní bohoslužbě přijali věřící svátost biřmování. Věřící o svém přestupu rozhodli v hlasování již 24. října 2010. Do katolické církve byla převedena i jejich farní škola. Na svých internetových stránkách vyzývá obec své členy, aby každý měsíc přistupovali ke svátosti smíření a chovali velkou úctu k Nejsvětější svátosti.

Kath-net

VÝZVA K MODLITĚ

20. listopadu 1975

Vícekrát jsem si stěžoval na krizi víry, která zamořuje mou Církev od shora až dolů. Moje Církev malátní, moje Církev trpí, protože moji služebníci jsou těžce postiženi. Když tělo nedostává pokrm, ubývá sil. Tělo zeslabne a nereaguje proti nepříteli, kteří je napadají a pozvolna nebo rychleji je zabíjejí.

Lampa, která nemá olej, hasne.

Také nezasobovaná lampa víry uhasíná, až v duši zavládne tma, nastane noc.

I nejmenší stéblo trávy, i květ, který není živý, záhy umře.

Co je stéblo uschlé trávy? Co se stane z čerstvého a vonného květu, který nemá vláhu? Několik zežloutlých a uschlých lístků, křehký stonek, který se zlomí při styku s jiným předmětem.

Uvězněný anděl

Čím je duše křesťana bez víry? Čím je duše kněze, který se nemodlí?

Je tím nejkřehčím a nejzranitelnějším, co existuje. Ztrácí se ponořena do tmy a je nenasytně proniknuta žádostivostí ducha nebo smyslů a často obojím z nich.

Je to anděl, kterého uvěznil Satan v hnilobě smyslů nebo v nečistotě ducha, v omylu a v bludu.

Čím je duše kněze, která se ocitla v krizi víry pro nedostatek vnitřního života?

Je to vábnička a hračka Satana, který na ni nalévá svou nenávisť, svou závist, znečišťuje ji všemi odpadky a činí si z ní otrokyni.

Je to zoufalá odvěta Satana, který plívá všechnu svou jedovatou slinu na tuto ubohou a nešťastnou duši, která nechtěla používat ty nejučinnější prostředky obrany, které jsem jí dal k dispozici.

Kyslík duše

Prvním prostředkem obrany je modlitba:

- modlitba, která pozvedá duši až k Bohu,

Ježíšova poselství

P. Ottaviovi Michelinimu (28)

- modlitba, která je dechem duše,
- modlitba, která je kyslíkem duše,
- modlitba, která spojuje duši s Bohem nejintimnějším a nehlubším způsobem.

Když se duše pevně chopí Mne, kdo ji může odtrhnout ode Mne, od mého Srdce?

Duše, která se nemodlí, je jako červivý plod: nikdo nepozoruje proces, který se odehrává uvnitř. Ale nakonec plod spadne na zem a víme, kde končí takové plody: na smetišti.

Já, Boží Syn, jsem se modlil ve dne v noci, i když jsem to nepotřeboval. Chtěl jsem předcházet příkladem svou nauku, ale pro mnoho věřících a kněží můj příklad nic neznamená.

Když někdo odmítá jíst, nesmí Mi přičítat, že ztrácí fyzické síly; jestliže někdo odmítá modlitbu, nesmí Mi vyčítat, že se v něm ztrácí všechna duchovní energie. Kdo se nemodlí, je jako trosečník mezi rozbouřenými vlnami světa, který není Boží. Jestliže neplave, jak se může zachránit?

Zarážející je počet kněží, kteří nechali padnout do prázdna moje výzvy k modlitbě; jak budou moci dosáhnout spásy? Nepozorují, že jejich horečná aktivita je jalová, není Bohem požehnaná? Mnohdy je přímo kontraproduktivní.

Nevěří ani ve svátostiny, které nepoužívají, až na výjimky. Žijí mimo duchovní realitu; jsou jako hypnotizovaní Zlým.

Je třeba zapálit ohně!

Synu, oni věří jen sobě samým, věří prázdným časopisům a novinám. Z těchto pramenů hltavě pijí.

Stačil by jeden klidný pohled na život Církve, aby bylo zřejmé, že bez modlitby se žádný světec nestal svatým. Žádný z mučed-

níků (jsou jich miliony) nepodařoval svědectví krve a věrnosti Mně a víře, aniž by se opíral o modlitbu.

Na to se nedívají. Ale čím se živí jejich duše? V mnoha z nich zhasl život milosti!

Jaká slepota! Jaká hluboká noc...

Je to strašné; vyvolení odmítli a odmítají nést světlo a život duším!

Můj synu, Já jsem Láska, kterou odmítají, Já jsem Život, který zhášejí. Já jsem oheň. Co jiného chci, než aby vzplanul?

Proto chci, aby se zapálilo mnoho ohňů v zemích a ve městech. Běda pastýřům, kteří se zpěčují této mé vůli!

Zvolil jsem si tě pro velké věci: abys zanesl mé slovo nástupcům apoštolů, kněžím, věřícím!

Je to poslední možnost, jak spasit duše!

Neuvěřili Mně ani mé Matce. Neuvěřili; setrvali ve své slepotě, ale Já chci, aby věděli, že hodina je blízko!

Žehnám ti, můj synu.

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ BITVA

21. listopadu 1975

Stojí psáno: „Memorare novissima tua, et in aeternum non

peccabis. Mysli na své poslední věci, a na věky nezhřešiš.“

Tato slova, která vyšla z úst Moudrosti, jsou dána Božím lidu jako pravidlo života. Jsou jako pramen světla, aby člověk, kterého přepadla temnota, mohl bezpečně kráčet k vytčenému cíli lidského života.

Toto tak důležité a působivé přikázání bylo dáno stranou spolu s jinými ve jménu evoluce doby, která si prý žádá nové normy života a obyčejů.

Stačilo by jen trochu rozlišování, aby bylo zřejmé, že v této bláznivé touze po novém je skryt podvod Nepřítele člověka.

Přikázání rozjímat ve dne v noci o velkých pravdách víry přichází od Boha; palčivá žízeň po novotách pochází od Zlého.

Kdyby Mě zasvěcení zvláštním způsobem žádali o světlo, neodepřel bych jim ho. Ale oni, oklamáni Nepřítelem, se dali přesvědčit a důsledky toho všeho můžeš pozorovat.

Bůh chce dovést člověka k dosažení věčné spásy duše, ale když člověk odmítá i tu malou spolupráci, které je schopen, Bůh ho přenechává jemu samotnému.

Bůh chce spásu člověka, ale nikoliv bez jeho souhlasu.

Hledat Boha v mlčení

Již dříve jsem vysvětlil, že můj hlas může duše slyšet jen v mlčení. Ale kdo dnes hledá Boha v mlčení?

BIBLE MÁ PRAVDU

Američtí neurologové potvrzují, jak blahodárné je pro člověka dodržovat doporučení svatého Pavla: Slunce ať nezapadá nad vaším hněvem. (Ef 4,26) Pokus se stočlennou skupinou mladých mužů a žen potvrdil, že traumatické zážitky, negativní emoce a dojmy ze sporů a hádek, s nimiž člověk uléhá ke spánku, má ráno opět živě před očima, pokud se s nimi podle biblického doporučení před ulehnutím nevyrovná.

OBAMA HÁJÍ POTRATY

Prezident pokládá zákaz potratů za vměšování do rodinných záležitostí. Žena má právo na svobodnou volbu. Tradičního výročního pochodu na ochranu života se ve Washingtonu DC účastnily statisíce občanů. Přesný počet nebyl dosud oznámen. Loni jich bylo 400 000.

Kath-net

Lidé vůbec a také moji služebníci se spojili se Satanem v díle ponižování lidské důstojnosti. A nejen v ponižování, ale i v ničení.

Člověk už není tím, čím byl. Tak daleko zašlo neblahé dílo materialismu, Satanova vtělení.

Ti, kteří měli vynakládat všechnu energii, aby zabránili této dramatické situaci, nejen že to neudělali, ale dokonce přijali spojenectví s temnými silami Zla a zhoršili a urychlili proces ničení všech duchovních a nadpřirozených hodnot, které činí člověka velkým, svobodným a rozumným tvorem stvořeným k Božím obrazu a podobnosti. Můj synu, přiblížila se hodina temnoty a lidstvo zažije nejstrašnější a nespoutaný boj pekla, které učiní vše, aby neztratilo vítězství, o kterém se domnívá, že ho má již v hrsti. Prahne po tom od pádu Adama a Evy se všemi svými legiemi a všemi svými prostředky. Pokládá tuto bitvu za vyhranou odvetu nad Bohem, nad Mnou, nad Církví, plodem mého Vykoupení, protože jsem mu vyrval duše, které ztotočil.

Aby všichni věděli

Chci, aby všichni věděli, a opakuji, že nastávající události budou ty nejtěžší z celých lidských dějin.

Proč však tomu nechtějí uvěřit, když znamená varování, která dala moje Matka, jsou tak jasná? Nechci neštěstí.

Budu krotit lidskou pýchu a zlobu dílem očišťování pro triumf milosrdenství a spravedlnosti.

Kdo se zřekl světla, aby se stal synem temnot, nemůže očekávat slova pravdy a světla.

Memorare novissima tua, et in aeternum non peccabis.

Ale nikdo na poslední věci nemyslí, až na výjimky. Ubohé a oklamané lidstvo stále nenalézá pravou cestu.

Můj synu, modli se. Žehnám ti!

(Pokračování)
Překlad -lš-

Ve čtvrtek 5. května dává Pán blahoslavené Dině opět pit z kalicha svého utrpení. Noří ji do smrtelného utrpení svého Srdce a dává jí spatřit nesčíslné množství zasvěcených duší, jak je sám viděl v Getsemanech. Ježíšovo Srdce k ní promlouvá:

Pozoruj dobře tyto zasvěcené duše. Většina z nich žije ve spojení se Mnou; ty ostatní, ach, ztratily stav milosti a jsou ode Mne odloučeny. Dám ti spatřit můj život v nich nebo moje odloučení od nich. (Ukázal mi jednu z nich).

V ní Mě poznáváš; ale podívej se dobře, moje ruce jsou svázány šňůrou. Miluje Mě, ale zachovává si závislost na časných dobrech, a to Mi svazuje ruce a brání dát jí velké milosti.

Podívej se na jinou. V ní zářím více; miluje Mě více: Ale podívej se na moje Srdce, zraňují je malé trny; to jsou docela malé věci, které Mi odpírá a které Mi brání dát jí všechny poklady mého Srdce.

Nyní si všimni této zde. Vůbec Mě v ní nevidíš. Moje nohy jsou svázány pouty. Moje ruce jsou rovněž spoutány. Moje srdce probodávají trny, které je svírají a pro které krvácí. To je vlašná duše. Mé působení v ní bylo potlačeno a je blízka tomu, odloučit se ode Mne.

A nyní, podívej se dále. Neboj se, jsem u tebe. To je duše, která se ode Mne odloučila, když ztratila stav milosti. To je duše jednoho kněze. Nepřebývám v ní, ale můj obraz v ní zůstal: je to pokřtěná a zasvěcená duše. Podívej se na démona, který se zmocnil mého obrazu, jež zcela spoutal železnými okovy. Dělá mnoho hluku, tančí, šklebí se; provádí svou hru s mým obrazem, tyranizuje tuto duši, dělá ji nešťastnou, smývá s ní zleva doprava, dělá si z ní svou kořist. Můžeš ji ve spojení s mojí nejsvětější Matkou získat pro Mne zpět a vyhnat ďábla láskou a obětmi. Ach, kolik je zde zasvěcených duší, které vidím padat do moci ďábla! Podívej se tam, v dále...

Podívej se na tuto!

Dina Bélangerová (5)

Na tomto místě vede Ježíš blahoslavenou Dinu na pravou stranu, kde jí ukazuje duši plnou milostí a světla. „Ó můj Ježíši, jak jsi krásný!“ volá Dina stržena obdivem. Pán pokračuje:

Vidíš Mě zcela zářícího: to je duše, která Mi nic neodpře. Nevidíš z té duše již nic, zcela se ve Mně zničila, nastoupil jsem na její místo. Mohl jsem jí dát volně všechny poklady svého Srdce. Činím ji šťastnou a ona Mě potěšuje.

Za několik okamžiků dodal:

Ukázal jsem ti pět skupin zasvěcených duší. To nebrání tomu,

aby každá duše měla svůj zvláštní charakteristický obraz. Ale podle jejich sjednocení se Mnou nebo odloučení ode Mne mohou být zařazeny do jedné z těchto pěti skupin. Pozoruj ještě jednou ty, ve kterých jsou moje ruce svázány. Vyzaňují z nich jen málo do jejich okolí; skrze ně působím málo dobra v duších, které je obklopují. Pozoruj ty, v nichž je moje Srdce zraňováno zcela malými trny. Moje ruce jsou volné, milují Mě více, odpírají Mi jen malé věci. Vyzaňují z nich více a působím více dobra a na větší dálku.

Nakonec pozoruj duše, které se Mi zcela odevzdaly a nic Mi neodpírají. Moje paprsky se šíří na všechny ostatní duše, daleko, velmi daleko, šíří se až k těm duším, které jsou vydány ďáblu. Podívej se, dávám sestoupit jedno-

mu paprsku na duši tohoto kněze, kterou jsi právě pozorovala. Tento kněz se podrobí působení mé milosti, padne na kolena a Já mu odpustím.

Dne 6. května 1927 svěřuje Pán blažené Dině hluboké tajemství: Kdyby Mu všechny zasvěcené duše nic neodpřely, takže by

v nich mohl ustavičně volně působit, všechny ostatní duše by byly zachráněny. Byl by to sám Pán, který by v nich naléhavě prosil nebeského Otce o záchranu a posvěcení jiných duší. *Bezpochyby, řekl Pán dále v tomto tajemství, duše, které jdou do pekla, jdou tam z vlastní viny. Ale současně je tím vinno zneužití milosti v Bohu zasvěcených duších.*

Tajemství, které zde Kristus vyslovuje před blahoslavenou Dinou, nazval papež Pius XII. ve své encyklice *Mystici Corporis* „hrůzu vyvolávajícím tajemstvím“: „Je to opravdu hrůza vyvolávající tajemství, o kterém není nikdy možno dostatečně rozjímat: že totiž spása mnoha lidí je závislá od modliteb a dobrovolných úkonů pokání údů tajemného Těla Ježíše Krista, které na sebe vzaly tento úkol, a od spolupůsobení, které poskytl pastýři a věřící, zvláště otcové a matky rodin našemu božskému Vykupiteli.“ Ve Fatimě řekla Matka Boží 19. srpna 1917 zcela ve stejném smyslu: „Mno-

zí jsou navěky zavrženi, protože nebylo nikoho, kdo by se za ně obětoval a za ně se modlil.“

Této pravdě o pokračování vykoupění, o kterém Kristus mluví k Dině, tvoří nesporně pozadí tajemný výrok svatého Pavla, že svým utrpením chce doplnit to, co ještě schází do plnosti Kristových útrap (srov. Kol 1,24).

Z toho důvodu dopouští Pán na blaženou Dinu mnoho strádání, i taková, při kterých je vystavena působení ďábla. 18. června ji Pán utěšuje, když prohlašuje, že ji přenechává pokorením, bojům a jejím vlastním slabostem, aby vytrhla jiné duše Satanovi tím, že jim zajišťuje milosti odpuštění a čistoty. Pán jí ukládá, aby v tomto měsíci červnu rozjímal o obětování jeho Srdce ve smrtelné úzkosti jeho Otcí. Dává jí zakoušet něco z nekonečného smutku svého Srdce. Dina, která se stravuje láskou, obětuje nesčíslněkrát Srdce svého Pána nebeskému Otcí.

Dina poznává cenu litující lásky. Litující láska duše, která se obrátí, může překročit intenzitu nevinné lásky čisté duše. S datem 7. srpna blahoslavená Dina napsala: *Chápu, jak kající Marie Magdalena mohla žářem své lásky dosáhnout tak vysokého stupně svatosti. Chápu, jak spásné je upadnout někdy do určitých, spíše nepředložených než vědomých chyb, které jsou pro vůli pokořující; neboť pak se vrhá naše ubohá přirozenost, která oplakává svou křehkost, s větší láskou a důvěrou k Bohu, své jediné síle.*

Církevní dějiny znají celou řadu svatých kajicnic, z nichž snad nejpůsobivější je svatá Markéta z Cortony (1247–1297). Po devítiletém životě v divokém manželství se obrátila a uložila si pro zbytek života nejpřísnější pokání, takže získala druhou nevinnost a vystoupila na vysoký stupeň mystiky. Je málo známo, že byla velkou hrdinkou Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Pán jí svěřil poselství pro všechny věřící. Měli poznat jedinečnou lásku

MLADÍ JSOU NADĚJÍ Hnutí PRO ŽIVOT

Kardinál Daniel N. DiNardo v texaské diecézi Galveston-Houston slavil ve své katedrále Panny Marie Neposkvrněné mši svatou a noční bdění spolu s více než tisícem mladých katolíků, ochránců nenarozeného života. 39 let od povolení potratů v USA znamená smrt pro miliony nevinných dětí. „Potřebujeme kající bohoslužby, soucit a milosrdenství. Jen tak je možno uzdravit zraněná srdce a naplnit je novým pokojem a nadějí. Mladí však vnáší Krista do naší kultury. Nepřijíme žádné kompromisy ve své obětavosti na ochranu života!“

Kath-net

jeho Srdce, která byla jediným důvodem jeho vtělení a jeho celého života až k smrti na kříži. *Učinil jsem tě zrcadlem pro hříšníky. Na tobě poznají i ti nejzatvrzelejší, jak rád jsem vůči nim milosrdný, abych je zachránil. Moje dcero, postavil jsem tě jako světlo uprostřed temnot, jako novou hvězdu, kterou dávám světu, aby slepým přinesla světlo, bloudící přivedla zpět a napřímila ty, kteří se zhroutili pod svými hříchy. Jsi cesta zoufalých, jsi hlas milosrdenství.*

Pán učí Dinu stále více úplnému zapominání na sebe. Má myslet jen na Něho, nechat Ho působit a nic Mu neodepírat. Pokoření, která na ni přicházejí, jsou za zasvěcené duše, které chce Pán zbavit jejich pýchy. Dina se nemá bát. Strach, který ohrožuje pokoj její duše, pochází od ďábla. Nemá se o to starat.

Ve středu má Dina darovat všechen čas Pánu za povolání ke kněžství a k řeholnímu stavu. Pán jí zjeví, že se mnoho povolání ztrácí, protože mají strach z odříkání a obětí a bojí se zcela se odevzdat lásce.

Dina poznává, jak horoucně Pánovo Srdce touží po tom, vyhlídnout své poklady duším, dát jim získat nekonečnou zásluhu. Když duše, ve které může volně působit, obětuje jeho Nejsvětější Srdce Otci k jeho slávě, nemůže pak Otec svému milovanému Synu nic odepřít. Nejsvětější Srdce Ježíšovo může předat této duši všechna bohatství své nekonečné lásky, a právě v tom spočívá jeho útěcha.

Dne 21. února 1928 nemůže Dina rozjímat o Srdci svého Pána, aniž by jí nepřepadl velký smutek. Vidí totiž smutek svého Pána, jehož příčina spočívá v tomto:

Zapomínají na Mne! Zapomínají na Mne! Nejen že Mě duše ve světě zraňují, ale i zasvěcené duše na Mne zapomínají. Prosí a jednájí s povrchní zbožností; modlitbě a jednání schází hluboká láska. Moje Srdce je tak citlivé na pravou lásku od duší, které

jsou Mi zasvěceny! Jsem tak citlivý na nezištnou lásku, která ve všem hledá jen moje zájmy!

O tři dny později:

Chci lásku, hledám ji, a nacházím tak málo! Jednájí se Mnou jako s něčím nepřítomným, zatímco jsem ve skutečnosti duším tak blízko, jsem v nich přítomen!

Jak velice záleží Pánu jen na lásce, víme nejen z třinácté kapitoly prvního listu Korintánům, ale zvláště ze života jiných mystiků. P. Jan Reus TJ například zakusil, že jednoho dne – bylo to 8. prosince 1916, když klečel před svatostánkem a prosil o odvrácení těžké nemoci pro osazenstvo domu – uslyšel Pánův hlas: *Chci, abys Mě jediného a zcela miloval, o všechno ostatní se postarám.*

Dina obdržela milost účasti na mučednictví eucharistického Srdce Ježíšova. Jak zaznamenala v březnu 1928, i když Kristus po svém zmrtnýchvstání už nemůže trpět, dotýkají se přesto hanobení, nedůvěra, nenávisť, lhostejnost a nevděčnost jeho Srdce a zraňují je. U svých kněží si stěžuje především na nedostatek ducha modlitby a vnitřního života. Spoléhají příliš na lidské prostředky a vlastní aktivitu a nedostatečně na božské působení Pánovo. Protože Ho málo milují, mnoho duší jde do záhuby.

Dinin soucit Mu připravuje útěchu. Očekává od ní úsměv při všem vnitřním i vnějším utrpení. Zde se projevuje spřízněnost Diny s její duchovní sestrou, svatou Terezíí od Dítěte Ježíše. Ta se vyjádřila o umění úsměvu: „Moje malá pomůcka spočívá v tom, být vždy veselá, stále se usmívat, ať už klesám, nebo právě dobývám vítězství.“ „Když mě něco příliš tísní, když na mě dopadají těžké a nepříjemné věci, nedělám smutný obličej, nýbrž odpovídám na všechno těžké úsměvem.“ Dina následuje Pánovo přání. Skutečně zemře uprostřed těžkého utrpení s úsměvem na rtech.

(Pokračování)
Překlad -lš-

Po útlaku rozkvět církve na Kubě

Před návštěvou Benedikta XVI.
V pozvolném procesu změn zaujímá církev důležitou roli.

Již před březnovou návštěvou papeže Benedikta XVI. na Kubě se projevují její účinky. Režim chce propustit 2900 vězňů. Jak prohlásil Raúl Castro, toto gesto souvisí s návštěvou papeže. Již dříve řekl, že země chce projevit hlavě církve „náklonnost a úctu“. Amnestie se vztahuje na vězně starší 60 let, nemocné, ženy a mladistvé, pokud nemají žádný záznam z dřívější doby. Hlava státu rovněž sdělila, že budou zmírněna cestovní omezení. Kdy se tak stane, není známo. Již několik desetiletí potřebují Kubánci k výjezdu i příjezdu zvláštní povolení. Těžká hospodářská situace nutí vedení státu k neoblíbeným reformám. Stát kontroluje široké oblasti hospodářství. Socialismus je nadále u moci. Mění se jen detaily. Tak je od října povoleno zakládat malé podniky a hospodařit na vlastní účet.

V pomalém procesu změn hraje katolická církev významnou roli. Prosadila se v civilní oblasti jako skutečně organizovaná a dynamická instituce s působností v celé zemi a může při změnách sehrávat významnou roli jako prostředník. Několik měsíců před papežovou návštěvou požadovala církev aktualizaci politiky a dokončení hospodářských reforem. V září kritizoval havanský arcibiskup vládu: důvodem bylo pronásledování opozice, zvláště útoky na „Dámy v bílém“, jejichž zakladatelka Laura Pollán zemřela krátce předtím na infarkt ve věku 63 let. Tato profesorka literatury požadovala propuštění 75 vězňů svědomí z „Černého jara“, což se podařilo za přispění církve. Mnozí z nich museli odejít na nátlak režimu i s rodinami do exilu. Mezi čtrnácti, kteří zůstali na ostrově, byl i Lauřin manžel, který strávil ve vězení 7 let.

Od revoluce v roce 1959 prožívala církev po desetiletí útlak a vnitřní i vnější izolaci. Teprve v roce 1990 si mohla vytvořit šir-

ší pole působení. Na okraji Havany byl vybudován nový seminář. Kardinál Jaime Lucas Ortega vysvětil seminář za přítomnosti prezidenta Raúla Castra. Fidel Castro povolil stavbu semináře na základě slibu, který dal Janu Pavlu II. při jeho návštěvě v roce 1998. V několika projevech žádal tehdy papež, aby se Kuba otevřela světu. Kritizoval také nařízený ateismus a porušování lidských práv a žádal propuštění politických vězňů. Odsoudil také sankce USA proti Kubě jako nemorální. Tehdy bylo propuštěno 299 vězňů. Castro tehdy odložil svou vojenskou uniformu a vystupoval v černém obleku.

Oficiálním důvodem papežské návštěvy na Kubě je 400. výročí objevení sochy „Milosrdná Panna z Cobre“, kterou papež Benedikt XV. prohlásil v roce 1916 za patronku Kuby. Staré dokumenty vyprávějí, že v blíže neurčeném dni spatřili dva Indiáni a mladý černý otrok v řece na prkně sochu Matky Boží. Na prkně bylo napsáno: „Jsem Panna Milosrdenství.“ Nejdříve byla uctívána na oltáři v jedné chatrči, pak byla v procesi přenesena do El Cobre. Místo se nachází v blízkosti Santiaga de Cuba, druhého největšího kubánského města. Název pochází od španělského slova měď, protože v této oblasti byly v 19. století největší zásoby mědi na světě.

Jan Pavel II. v roce 1998 sochu posvětil a korunoval. Když chtěl Ernest Hemingway v 50. letech věnovat Kubě svou medaili Nobelovy ceny, vybral si k tomu jako nejdůstojnější místo kostel z roku 1684 postavený Milosrdné Panně z El Cobre, kde se medaile dodnes nachází mezi votivními dary. Mezi nespočty dary věřících je také plaketa, kterou věnovala matka Fidela a Raúla Castrových.

Carl-H. Pierk
Die Tagespost
Překlad -lš-

JEŽÍŠOVA VELEKNĚŽSKÁ MODLITBA - dokončení ze str. 2

Smysl posvěcení

V centru této přímluvné a smírné modlitby za učedníky stojí žádost o posvěcení; Ježíš říká Otcí: *Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Posvět je v pravdě, tvé slovo je pravda. Jako jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. A pro ně se zasvěcují, aby i oni byli posvěceni v pravdě.* (Jan 17,16-19) Ptám se: co znamená v tomto případě „posvětit“? Především je třeba říct, že „Posvěcený“ a „Svatý“ je vlastně jen Bůh. Posvětit tedy znamená převést nějakou realitu – osobu či věc – do Božího vlastnictví. Tím způsobem jsou zde přítomny dva komplementární aspekty: na jedné straně vyjmout z obecných věcí, odloučit, „dát stranou“ od prostředí osobního života člověka, aby se darovali zcela Bohu; na druhé straně toto přenesení do Boží sféry má svůj vlastní význam „vyslání“, misie: právě proto, že tato skutečnost je darována Bohu, posvěcená osoba existuje „pro“ druhé, je darována druhým. Darovat se Bohu znamená nebýt již jen pro sebe, ale pro všechny. Posvěcený je ten, kdo je jako Ježíš oddělen od světa a vyslán od Boha k plnění úkolu, a to právě být k dispozici všem. Pro učedníky to znamená, že budou pokračovat v Ježíšově poslání, být darováni Bohu, aby tak byli posláni ke všem. O velikonočním večeru, když se Zmrtvýchvstalý zjevuje učedníkům, říká jim: *Pokoj vám! Jako mě poslal Otec, i já posílám vás.* (Jan 20,21)

Modlitba za církev všech dob

Třetí dějství této modlitby rozšiřuje pohled až na konec časů. V ní se Ježíš obrací k Otcí, aby se přimlouval za všechny ty, kteří budou přivedeni k víře prostřednictvím misie svěřené apoštolům, která pokračuje v dějinách. *Prosím nejen za ně, ale také za ty, kdo*

pro jejich slovo uvěřil ve mne. Ježíš prosí za církev všech dob, prosí také za nás. (Jan 17,20) *Katechismus katolické církve* komentuje: „Ježíš zcela dokončil dílo Otce a jeho modlitba, stejně jako jeho oběť, sahá až do konce časů. Modlitba jeho hodiny naplňuje poslední časy a přivádí je k jejich dovršení.“ (2749)

Ústřední prosba Ježíšovy velekněžské modlitby věnovaná jeho učedníkům všech dob se týká budoucí jednoty všech, kteří v něho uvěřil. Tato jednota není světské dílo. Vychází výlučně z Boží jednoty a dospívá k nám od Otce skrze Syna a v Duchu Svatém. Ježíš prosí o dar, který pochází z nebe a který má svůj účinek – skutečný a vnímatelný – na zemi. *Modlí se, aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni v nás byli jed-*

no, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. (Jan 17,21) Jednota křesťanů je na jedné straně skrytá skutečnost, která panuje v srdci věřících osob. Ale současně se zjevuje v celé jasnosti v dějinách, má se projevit, aby svět uvěřil, má velmi praktický a konkrétní účel, má se projevit, aby všichni byli skutečně jedno. Jednota budoucích učedníků tím, že je jednotou s Ježíšem – kterého Otec poslal na svět – je také původním a efektivním pramenem křesťanské misie ve světě.

Můžeme říct, že v Kristově velekněžské modlitbě se naplňuje založení církve... Právě zde, v úkonu Poslední večeře, Ježíš vytváří církev. Protože co jiného je církev než společenství učedníků, které skrze víru v Ježíše Krista jakožto Otcem poslaného dostává svoji jednotu a je za-

pojeno do Ježíšova poslání spasit svět tím, že jej přivede k poznání Boha? A tato modlitba není jen slovo: je to úkon, ve kterém *posvěcuje sám sebe, tj. obětuje se za život světa* (srov. *Ježíš Nazaretský II*, s. 70).

Aby byli jedno

Ježíš prosí, aby jeho učedníci byli jedno. V síle takové jednoty přijaté a strážené má Církev kráčet „ve světě“, aniž by byla „ze světa“ (srov. Jan 17,16), a žít svěřené poslání, aby svět uvěřil v Syna a Otce, který ho poslal. Církev se tedy stává místem, ve kterém pokračuje vlastní Ježíšovo poslání: vyvést svět z odcizení člověka Bohu a sobě samému, tj. z hříchu, aby se vrátil a byl světem Božím.

Draží bratři a sestry, probrali jsme si jednu část z velkého bohatství Ježíšovy velekněžské modlitby, k jejíž četbě a meditaci vás zvu, aby nás vedla v rozhovoru s Pánem a učila nás modlit se. Také my tedy ve své modlitbě žádejme od Boha, aby nám pomáhal vstoupit plnějším způsobem do plánu, který má s každým z nás; prosme ho, abychom byli jemu „zasvěceni“, abychom mu stále více náleželi, abychom mohli stále více milovat druhé, blízké i vzdálené; prosme ho, abychom byli schopni otevřít svoji modlitbu dimenzím světa, neomezovali žádost o pomoc jen na své problémy, ale připomínejme si před Pánem svého bližního, otevřme se kráse přímluvy za druhé; žádejme ho o dar viditelné jednoty mezi všemi věřícími v Krista – prosili jsme ho naléhavě tento Týden modlíteb za jednotu křesťanů – prosme, abychom byli připraveni odpovědět na jakékoliv otázky o důvodech naděje, která je v nás (srov. 1 Petr 3,15). Děkuji.

Bollettino Vaticano

25. ledna 2012

(*Mezititulky redakce Světla*)

Překlad -lš-

ZAPOMENUTÍ SVATÍ

Svatý Rajmund z Peñafortu

Narodil se roku 1175 v Barceloně. Jeho rod byl spřízněn s aragonským královským rodem. Z hradu Peñafortu pocházeli jeho předkové. Byl to vynikající znalec církevního práva, které přednášel několik let na boloňské univerzitě. Roku 1219 ho biskup povolal do Barcelony a jmenoval ho generálním vikářem. Roku 1222 ve věku 47 let vstoupil k dominikánům a působil jako vynikající kazatel a zpovědník. Věnoval se misijnímu působení mezi muslimy a židy. Spolu se sv. Petrem Nolaskem a aragonským králem Jakubem I. založil řád na vykupování křesťanských vězňů. Papež Řehoř IX. ho povolal k sobě, jmenoval ho svým zpovědníkem a tajemníkem. Nařídil mu sestavit sbírku papežských a sněmovních výnosů. Rajmund pracoval na tomto díle tři roky. Pětidílné sbírky se používalo na univerzitách v Boloni a v Paříži. Odmítl biskupský titul, protože chtěl být pokorným řeholníkem. Roku 1238 se stal třetím generálem dominikánů a velmi se zasloužil o rozvoj řádu. Pilně pěšky navštěvoval všechny kláštery. Roku 1240 se však vzdal svého úřadu a věnoval se misii mezi muslimy a židy. Založil k tomu účely školy hebrejského a arabského jazyka. Podnikl svatého Tomáše Akvinského k napsání *Sumy proti pohanům*, která rovněž sloužila k přípravě misionářů. Jeho misijní práce byla velmi poctovaná. Roku 1256 poslal svému představenému zprávu, že 10 000 muslimů přijalo křest. Již za života způsobil mnoho zázraků. I přes vysoký věk se připravoval na smrt přísnými posty. Dožil se bezmála 100 let. Zemřel o slavnosti Zjevení Páně r. 1275. Jeho svátek stanovil Klement X. na 23. ledna.

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

i všechny naše bolesti, námahy a utrpení: to vše snášené s odevzdaností a láskou se stává „hostí Bohu příjemnou“.

Nabídneme našemu nás tak nesmírně milujícímu Pánu svou ochotu tvořit mu ustavičnou společnost. Prosme ho, aby nás naučil tomu, po čem tak touží, když mu tolik záleží na každičké naší i zdánlivě docela nepatrné oběti, na přemáhání zvědavosti, nevyslovených zbytečných slovech, na každé naší pozornosti k bližnímu, každém odřeknutém potěšení. Jakmile se stane Ježíš hlavním a nejvzácnějším trvalým hostem našeho srdce, obrátí se k němu všechna naše pozornost a vynalézavost, ale především On sám si řekne o to, co může těšit jeho Srdce a co i nám bude pak působit daleko větší radost, než jakou nám mohou dát všechna časná potěšení, kterými se marně snažíme nasytit. Co lepšího a šťastnějšího nás může potkat, než když sám Pán převezme naše vedení a bude tím nejmoudřejším způsobem disponovat se vším, co jsme a co máme, k nepředstavitelnému užitku našemu, své svaté církve i ke slávě svého nebeského Otce?

Cítíme se často zavaleni mnoha starostmi. Co z toho máme, že jim věnujeme tolik pozornosti, myšlenek a času a trápíme se tím, co ani nemůžeme změnit? Neslíbil Pán sestře Consoletě, že se o všechno postará, jestliže ona všechnu svou starost obrátí jen k tomu nejpotřebnějšímu: aby Ježíši a jeho Matce Panně Marii ustavičně vyznávala svou lásku a prosila za záchranu duší? Přinášet Pánu při mši svaté takto z lásky nashromážděné oběti znamená ve skutečnosti daleko více než sebezparádnější průvod s dary. To je ta nejskutečnější a nejučinnější aktivní účast na liturgii, jakou si můžeme představit. -/š-

Opět se blíží Popeleční středa, která nás osloví naléhavou výzvou: Obráťte se! Ještě dříve, než tato slova uslyšíme, měli bychom mít zcela konkrétní představu, co to pro nás znamená. Víme všichni, že obrácení by mělo znamenat vždy zásadní změnu. Jakou změnu od nás Bůh očekává?

Vyprošujeme si v předpostní době připravenost přijmout v této věci bezvýhradně Boží vůli, i když bude možná daleko přesahovat všechny naše představy.

K jak radikální změně může Bůh člověka povolat, ukazuje nám příklad Alfonse Ratisbonného. Obrácení tohoto izraelity je něco mnohem více než osobní příběh židovského skeptika a ateisty. Církev zná mnoho případů obrácení, ale málokterý konvertita má dokonce oficiální církevní uznání, že jeho obrácení má zcela mimořádný nadpřirozený charakter, že tedy patří k zázračným fenoménům, jako jsou uznávaná zjevení nebo přirozeně nevysvětlitelná uzdravení.

Alfonso Ratisbonne při zjevení Neposkvrněné v jediném okamžiku prožil něco podobného jako svatý Pavel. Nezměnil se jen jeho postoj k Bohu a k církvi, ale dostalo se mu okamžitého plného poznání pravdy víry, jako by je dlouhou dobu pilně studoval. To také umožnilo, že mohl být bez další přípravy pokřtěn. Ovoce udělené milosti byla naprostá změna života a jeho zcela nové poslání: spolu se svým radikálním obrácením přijal povolání řeholníka, kněze, zakladatele řeholní společnosti a horlivého apoštola mezi židy a muslimy.

Místo, kde se Matka Boží zjevila zatvrzelému nevěrci, aby zcela vyměnila jeho srdce, se stalo jedním z nejvýznamnějších míst římské zbožnosti a mariánské úcty. Papež Benedikt XV. nazval tento chrám „římské Lurdy“. Pius XI. chrámu udělil titul bazilika minor a papež Jan XXIII. ji povýšil na kardinálské sídlo. Nyní je bazilika St. Andrea delle Fratte sídlem kardinála Ennia

Antonelliho. Každého 20. ledna se zde koná velká pouť obdařená plnomocnými odpustky. Před milostným obrazem Panny Marie slavil svatý Maxmilián Kolbe 29. dubna 1919 svoji první mši svatou. Na oblouku nad oltářem

Na slovíčko

je nápis „Zde se zjevila zázračná Panna Maria“. Tento zázrak milosti se stal rozhodujícím momentem pro šíření úcty k Zázračné medailce. Kongregace Siónských sester, kterou Ratisbonne založil, působí dnes ve 24 zemích světa.

Co všechno vzešlo z jediného obrácení! Celý tento příběh je pro nás jasným ponaučením, že naše důvěra k Panně Marii a k jejím zaslíbením nemůže být přehnaná, protože to, co nám Matka Boží nabízí, stále daleko přesahuje naše představy a očekávání. Alfonso Ratisbonne je prototypem toho, jakou mocí disponuje Matka Boží, Prostřednice všech milostí, a také nám názorně ukazuje, kam její účinná pomoc především míří: je to vždy **radikální obrácení**, úplná změna smýšlení tak, aby plně odpovídalo Božímu plánu spásy.

Skončili jsme před krátkou dobou Týden modliteb za jednotu křesťanů. Tato každoroční akce by měla být také zhodnocením, jak se osvědčuje či neosvědčuje naše dosavadní cesta. Právě v posledním roce jsme se dočkali dosud nevídaných významných kroků k tolik vytoužené úplné jednotě křesťanů: skutečných návratů celých obcí anglikánských věřících, kteří se vrátili do lůna katolické církve. Nemělo by to být pro nás důvodem nesmírné radosti? Naši věřící by jistě rádi sdíleli také radost těch, kterým se dostalo té milosti, že se vrátili do Petrovy církve, ze které byli před půl tisíciletím nešťastně vytrženi. Ale kolem těchto významných kroků k jednotě panuje podivné ticho, jako by se nás to netýkalo, ačkoliv je to nejplnější a nejvlastnější uskutečnění vytoužené jednoty. -/š-

A na druhé straně je do stejného mlčení zahalena druhá, ale opačná skutečnost, že celé miliony lidí nesměřují do jediné církve, ale opačným směrem: pouštějí ji, aby skončily u nových letničních a evangelikálních sekt, které se z USA divoce šíří především v dříve zcela katolických zemích Latinské Ameriky. Současně nás i sekulární média informují o tom, že křesťané jsou vystaveni pronásledování, které překračuje vše, co církve dosud musela vytrpět. Co však vyprovokovalo na jedné straně tuto nenávisť vůči křesťanům a co je na druhé straně příčinou odlivu věřících do sekt, kde zůstávají bez jednoty a bez svátostí? Vyprovokovalo to zcela protikřesťanské chování kdysi křesťanského Západu, který se i s Bohem na rtech ve skutečnosti klaní svým modlům mamonu, pýchy, sobectví, násilí a mravní nezřízenosti.

Slyšeli jsme i letos opakovaně pravdu: jednota všech křesťanů je dar, který nám může dát jedině Bůh. Odpuštění našich hříchů je také dar, který nám může dát jedině Bůh. Abychom tohoto daru dosáhli, žádá Bůh spravedlivě a moudře, abychom svůj hřích přiznali, upřímně ho litovali a napravili, jedním slovem žádá **obrácení**.

Ani s darem jednoty se nečeká na Boha, nýbrž Bůh čeká na nás. K překonání rozkolu nestačí odložit lhotejnost, nedůvěru a nepřátelství. Rozkol způsobil hřích a setrvávání v rozkolu znamená setrvávání v hříchu, proto Bůh čeká se svým darem na **naše obrácení**. Bez něho zůstávají naše hnutí, iniciativy a snahy o sbližování na půli cesty. K tomu je nezbytná pokora a kajicnost. Opakovaně nám to Bůh tlumočil prostřednictvím své Matky, která nám nabízelá všechnu pomoc. Je připravena vykonat ještě větší divy, než jaký prokázala na svém synu Alfonsovi, který byl i při vši své pýše a nevěře ochoten přijmout na krk její zázračné zobrazení a vyslovit slova pokorné modlitby. Kéž byste dnes uposlechli jejího hlasu, nezavrhujte svá srdce!

-/š-

Pondělí 13. 2. 2012: 6:05 Octava dies (658. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Věci víry **7:00** Čteme z křesťanských periodik **7:05** Jezuité o: Trest smrti **7:30** Terra Santa News: 8. 2. 2012 **7:50** Přejeme si... **8:05** Post Scriptum s Mons. Tomášem Halíkem **8:25** Hudební magazín Mezi pražci **9:00** Bludný kořen **9:35** Loď Boží **10:05** Nedělní čtení: 6. neděle v mezidobí **10:35** Léta letí k andělům (53. díl): Jiří Kotalík **11:00** Noekreace aneb Vandrování (126. díl) **11:10** Noeland (50. díl) **11:45** Sedmihlášky (50. díl) **11:50** O koženém mostě: Pověsti z Hornolidečska **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Byzantské liturgické zpěvy: Janáčkův máj 2010 **13:05** Proměny muzea **13:35** Octava dies (658. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:05** Krásy Čech a Moravy (21. díl): Střední Čechy **14:55** Noční univerzita: Mezi vámi tomu tak nebude – PhLic. Kateřina Lachmanová **16:00** Trnavská univerzita **16:15** Hornolidečko – Prlov **16:25** Salesiánský magazín [P] **16:40** Exit 316 MISE: Skryvaná identita **17:00** NOEparáda (151. díl) [L] **18:05** Po hladině: Národ [P] **18:25** Sedmihlášky (50. díl) **18:30** CIK – CAK CIRKUS (3. díl): O slonovi, který sa bál myšky [P] **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (24. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:00** Setkání **19:20** Ars Vaticana (18. díl) **19:30** Přejeme si... **19:45** Hornolidečko – Prlov **20:00** Jan Pavel II., svědek Neviditelného **21:00** Na koberečku (120. díl) **21:15** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid [P] **21:45** Živá historie – hrad Strečno [P] **22:00** Čteme z křesťanských periodik **22:10** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Zodpovědnost a volba **23:20** Unitate **23:30** Octava dies (658. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** Noemova pošta 2012: únor **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 14. 2. 2012: 6:05 Hornolidečko – Prlov **6:15** Má vlast: Slavnostní koncert Moravské filharmonie z Arcibiskupského paláce v Olomouci **7:15** Mikroregion Třemšín (2. díl) **7:25** Bradi Barthová **7:35** Cesta k andělům (60. díl): Ludvík Armbruster **8:30** Hudební magazín Mezi pražci **9:05** Divadélko Bubáček (20. díl): Moje putování vesmírem **9:20** Dotek naděje **9:35** Skanzen Zubrnice **10:00** Octava dies (658. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Zodpovědnost a volba **11:40** Sedmihlášky (50. díl) **11:45** CIK – CAK CIRKUS (3. díl): O slonovi, který sa bál myšky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (72. díl): Dechovka **12:35** Salesiánský magazín **12:50** Podobnosti (2. díl) **13:20** Dana & Přátelé (2. díl) **13:50** Ars Vaticana (18. díl) **14:05** Jezuité o: Trest smrti **14:25** Kulatý stůl: Církevní školství **16:00** Hornolidečko – Prlov **16:10** Přejeme si... **16:25** Rhodos **16:55** Volání: Etiopie [P] **17:05** Léta letí k andělům (53. díl): Jiří Kotalík **17:30** Boží šramot /SK/: Festival pod věží 2010 **18:00** Noeland (50. díl) **18:30** CIK – CAK CIRKUS (4. díl): O konkovi, který chcel niečo iné [P] **18:40** Sedmihlášky (50. díl) **18:45** JuniorTV Kopřivnice (22. díl) **19:05** Noekreace aneb Vandrování (126. díl) **19:20** Dotek naděje **19:40** Zpravodajské Noeviny: 14. 2. 2012 [P] **20:00** Putování po evropských kláštorech: Klášter karmelitek v Cornwallu, Anglie [P] **20:30** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea [P] **21:00** Terra Santa News: 8. 2. 2012 **21:20** Setkání **21:45** Bol som mimo: Ján Kolár **22:45** Zpravodajské Noeviny: 14. 2. 2012 **23:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (53. díl) **0:05** Čteme z křesťanských periodik **0:10** Národní kámen **0:50** Přejeme si... **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 15. 2. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 14. 2. 2012 **6:20** Noční univerzita: Mezi vámi tomu tak nebude – PhLic. Kateřina Lachmanová **7:20** Noekreace aneb Vandrování (126. díl) **7:30** Živá historie – hrad Strečno **7:40** Adopce na dálku **8:15** Ars Vaticana (18. díl) **8:25** Noeland (50. díl) **8:55** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (53. díl) **10:05** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **12:30** Klapka s... (35. díl) **13:35** Sedmihlášky (50. díl) **13:40** Čteme z křesťanských periodik **13:50** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (24. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:10** Na koberečku (120. díl) **14:20** Salesiánský magazín **14:35** Post Scriptum s Mons. Tomášem Halíkem **14:55** Divadélko Bubáček (20. díl): Moje putování vesmírem **15:10** Loď Boží **15:40** Zpravodajské Noeviny:

14. 2. 2012 16:00 NOEparáda (151. díl) **17:00** Exit 316 MISE: Krása v nesnázi [P] **17:20** Skauting je cesta **17:40** CIK – CAK CIRKUS (5. díl): O hrochovi, který chcel tancovať [P] **17:50** Sedmihlášky (50. díl) **18:00** Studentská mše svatá z ostravskopavského biskupství [L] **18:50** Putování po evropských kláštorech: Klášter karmelitek v Cornwallu, Anglie **19:20** Terra Santa News: 15. 2. 2012 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Léta letí k andělům (37. díl): Miloslav Fiala **20:25** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Svědomí, pochybení, milosrdná láska, začít znovu [P] **21:25** Hornolidečko – Prlov **21:35** Dar z Medugorje **22:00** Historie československého vojenského letectví (7. díl) [P] **22:30** Noekreace aneb Vandrování (126. díl) **22:40** Generální audience papeže Benedikta XVI. **23:10** Krásy Čech a Moravy (21. díl): Střední Čechy **0:05** Má vlast: Slavnostní koncert Moravské filharmonie z Arcibiskupského paláce v Olomouci **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 16. 2. 2012: 6:05 Hornolidečko – Prlov **6:15** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (24. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:35** Čteme z křesťanských periodik **6:40** Léta letí k andělům (37. díl): Miloslav Fiala **7:00** Platinové písničky (72. díl): Dechovka **7:30** Setkání **7:50** Jak potkávat svět (9. díl): s Janou Lewitovou a Lenkou Mitášovou **9:10** Rhodos **9:40** Kulatý stůl: Církevní školství **11:15** Noekreace aneb Vandrování (126. díl) **11:25** Přejeme si... **11:40** Sedmihlášky (50. díl) **11:45** CIK – CAK CIRKUS (5. díl): O hrochovi, který chcel tancovať **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Má vlast: Slavnostní koncert Moravské filharmonie z Arcibiskupského paláce v Olomouci **13:05** Jezuité o: Trest smrti **13:30** Dědictví **14:00** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **14:25** Jan Pavel II., svědek Neviditelného **15:30** Hudební magazín Mezi pražci **16:10** Terra Santa News: 15. 2. 2012 **16:30** Podobnosti (3. díl) [P] **17:00** Dana & Přátelé (3. díl) [P] **17:30** Ars Vaticana (19. díl) [P] **17:40** JuniorTV Kopřivnice (22. díl) **18:05** Divadélko Bubáček (20. díl): Moje putování vesmírem **18:25** Sedmihlášky (50. díl) **18:30** CIK – CAK CIRKUS (6. díl): O levovi, který nebol kráľom [P] **18:40** Cesta k andělům (60. díl): Ludvík Armbruster **19:30** Atlas Charity: Sešli se, aby pomohli... (Hospic sv. Lukáše) **19:40** Zpravodajské Noeviny: 16. 2. 2012 [P] **20:00** Cvrlikání (6. díl): Slávek Klecandr [P] **21:15** Post Scriptum s Mons. Vojtěchem Šimou [P] **21:35** Zpravodajské Noeviny: 16. 2. 2012 **21:55** Přejeme si... **22:10** Ruslan [P] **22:30** Octava dies (658. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:00** NOEparáda (151. díl) **0:05** Zpravodajské Noeviny: 16. 2. 2012 **0:20** Exit 316 MISE: Krása v nesnázi **0:40** Skanzen Zubrnice **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 17. 2. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 16. 2. 2012 **6:20** Noekreace aneb Vandrování (126. díl) **6:30** NOEparáda (151. díl) **7:30** Terra Santa News: 15. 2. 2012 **7:50** Krásy Čech a Moravy (21. díl): Střední Čechy **8:40** Ekoauto (26. díl) **8:55** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Svědomí, pochybení, milosrdná láska, začít znovu **10:00** Na koberečku (120. díl) **10:10** Jan Pavel II., svědek Neviditelného **11:15** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **11:40** Sedmihlášky (50. díl) **11:45** CIK – CAK CIRKUS (6. díl): O levovi, který nebol kráľom **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Dar z Medugorje **12:40** Boží šramot /SK/: Festival pod věží 2010 **13:05** Ars

Středisko pro volný čas Oáza na Cyrilometodějském gymnáziu Prostějov zve všechny chrámové varhaníky, postbistry a zpěváky na **seminář LITURGICKÁ HUDBA POSTU A VELIKONOC**, přednáší **Mgr. Bc. Václav Vecere. KDE:** Cyrilometodějské gymnázium v Prostějově. **KDY:** sobota 25. února 2012 od 8.45 do 13.00 hod. **Na co se můžete těšit:** úvod do postní a velikonoční liturgiky, zpěvy Svatého týdne, pašije, exsultet, sekvence, pestrá nabídka a nácik dalších skladeb pro smíšený sbor, povzbuzení a setkání se známými i novými kolegy. Setkání je zdarma a vítání jsou i další zájemci o liturgickou hudbu. **Bližší informace na vaclav.vecere@centrum.cz nebo na mobil 731 402 144. Svůj zájem prosím potvrďte do 22. února na uvedených kontaktech.**

Vaticana (19. díl) **13:15** Léta letí k andělům (37. díl): Miloslav Fiala **13:40** Byzantské liturgické zpěvy: Janáčkův máj 2010 **14:40** Živá historie – hrad Strečno **14:50** Bludný kořen **2 15:25** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (24. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **15:45** Zpravodajské Noeviny: 16. 2. 2012 **16:05** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea **16:35** Klub Valdocco **16:45** Cvrlikání (4. díl): Pavel Helan a Petr Bende **18:00** Noeland (50. díl) **18:30** CIK – CAK CIRKUS (7. díl): O somárikovi, který mal sólo [P] **18:40** Sedmihlášky (50. díl) **18:45** Exit 316 MISE: Krása v nesnázi **19:05** Historie československého vojenského letectví (7. díl) **19:35** Na koberečku (120. díl) **19:45** Hornolidečko – Střelná **20:00** Kulatý stůl: občanské sdružení M.O.S.T. [L] **21:30** Přejeme si... **21:50** Nedělní čtení: 7. neděle v mezidobí [P] **22:20** Cesta k andělům (60. díl): Ludvík Armbruster **23:15** Podobnosti (3. díl) **23:45** Dana & Přátelé (3. díl) **0:20** Terra Santa News: 15. 2. 2012 **0:40** Jezuité o: Trest smrti **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 18. 2. 2012: 6:05 Hornolidečko – Střelná **6:15** Post Scriptum s Mons. Vojtěchem Šimou **6:35** Léta letí k andělům (37. díl): Miloslav Fiala **7:00** Podobnosti (3. díl) **7:30** Dana & Přátelé (3. díl) **8:00** Divadélko Bubáček (20. díl): Moje putování vesmírem **8:15** Sedmihlášky (50. díl) **8:20** Noeland (50. díl) **8:50** Přejeme si... **9:10** JuniorTV Kopřivnice (22. díl) **9:30** Exit 316 MISE: Krása v nesnázi **9:50** Noekreace aneb Vandrování (126. díl) **10:00** Mše svatá z Říma s jmenováním nových kardinálů [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny: 16. 2. 2012 **12:25** Nedělní čtení: 7. neděle v mezidobí **12:55** Přejeme si... **13:10** Rhodos **13:40** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (53. díl) **14:45** Setkání **15:05** Dům sv. Antonína **15:25** Platinové písničky (72. díl): Dechovka **16:00** Hornolidečko – Střelná **16:10** Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Gáborem II. díl **16:55** Terra Santa News: 15. 2. 2012 **17:15** Pro víta mundi (138. díl): MUDr. Marián Hošek **18:00** Krásy Čech a Moravy (22. díl): Procházka po českých kuriozitách [P] **18:30** CIK – CAK CIRKUS (7. díl): O somárikovi, který mal sólo **18:40** Sedmihlášky (50. díl) **18:45** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea **19:10** Ruslan **19:25** Nedělní čtení: 7. neděle v mezidobí **20:00** Nejsme andělé, jen děláme jejich práci [P] **21:00** Jezuité o: Exorcismus [P] **21:20** Ignaciánský pulz [P] **21:35** Trinidad a Tobago: Všíchni vy ziznívi, pojdte [P] **22:30** Atlas Charity: Sešli se, aby pomohli... (Hospic sv. Lukáše) **22:40** Noční univerzita: Mezi vámi tomu tak nebude – PhLic. Kateřina Lachmanová **23:40** Volání: Etiopie **0:05** Byzantské liturgické zpěvy: Janáčkův máj 2010 **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 19. 2. 2012: 6:15 Nedělní čtení: 7. neděle v mezidobí **6:45** Dar z Medugorje **7:05** Trinidad a Tobago: Všíchni vy ziznívi, pojdte **8:00** Cvrlikání (5. díl): Zhasni **9:10** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (24. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **9:30** Rhodos **10:00** Živá historie – hrad Strečno **10:10** Ars Vaticana (19. díl) **10:30** Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě s farností Ostrava – Svinov [L] **11:35** Na koberečku (120. díl) **11:50** Čteme z křesťanských periodik [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:25** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:20** Platinové písničky (73. díl): Dechovka [P] **13:50** Cesta k andělům (35. díl): Roberto Scavino **14:45** Atlas Charity: Sešli se, aby pomohli... (Hospic sv. Lukáše) **14:55** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Svědomí, pochybení, milosrdná láska, začít znovu **16:00** Po hladině: Národ **16:20** Rodina: kolébka života a lásky **16:45** Noekreace aneb Vandrování (127. díl) [P] **16:55** Sedmihlášky (51. díl) [P] **17:00** Noeland (51. díl) [P] **17:30** Divadélko Bubáček (20. díl): Moje putování vesmírem [P] **17:50** Bétel /CZ/: Festival pod věží 2010 **18:15** Exit 316 MISE: Krása v nesnázi **19:15** Léta letí k andělům (37. díl): Miloslav Fiala **19:35** Čteme z křesťanských periodik **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (25. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **20:30** Octava dies (659. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **21:00** Concert Janáčkovy konzervatoře 2011 [P] **22:30** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea **22:55** Nedělní čtení: 7. neděle v mezidobí **23:25** Ars Vaticana (19. díl) **23:40** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Volání: Etiopie **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Liturgická čtení

Neděle 12. 2. – 6. neděle v mezidobí

1. čt.: Lv 13,1-2.45-46

Ž 32(31),1-2.5.11

Odp.: 7 (*Tys mé útočiště, zahrneš mě radostí ze záchrany.*)

2. čt.: 1 Kor 10,31-11,1

Ev.: Mk 1,40-45

Slovo na den: Chci, buď čistý!

Pondělí 13. 2. – ferie

1. čt.: Jak 1,1-11

Ž 119(118),67.68.71.72.75.76

Odp.: 77a (*At se mi dostane tvého slitování, Hospodine, abych byl živ.*)

Ev.: Mk 8,11-13

Slovo na den: Proč toto pokolení žádá znamení?

Úterý 14. 2. – ferie

1. čt.: Jak 1,12-18

Ž 94(93),12-13a.14-15.18-19

Odp.: 12a (*Šťastný člověk, jehož vychováváš, Hospodine.*)

Ev.: Mk 8,14-21

Slovo na den: Varujte se kvasu farizejského a kvasu herodovského.

Středa 15. 2. – ferie

1. čt.: Jak 1,19-27

Ž 15(14),2-3a.3bc-4ab.5

Odp.: srov. 1b (*Spravedlivý bude, Pane, přebývat na tvé svaté hoře.*)

Ev.: Mk 8,22-26

Slovo na den: Viděl všechno úplně jasně.

Čtvrtek 16. 2. – ferie

1. čt.: Jak 2,1-9

Ž 34(33),2-3.4-5.6-7

Odp.: 7a (*Ubožák zavolal, a Hospodin slyšel.*)

Ev.: Mk 8,27-33

Slovo na den: Nemáš na mysli věci božské.

Pátek 17. 2. – nez. pam. sv. Alexia a druhů

1. čt.: Jak 2,14-24.26

Ž 112(111),1-2.3-4.5-6

Odp.: srov. 1 (*Blaze muži, který má velkou zálibu v Hospodinových příkázáních. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Mk 8,34-9,1

Slovo na den: Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe.

Sobota 18. 2. – nez. sobotní pam. Panny Marie

1. čt.: Jak 3,1-10

Ž 12(11),2-3.4-5.7-8

Odp.: 8a (*Ty nás, Hospodine, ochrániš.*)

Ev.: Mk 9,2-13

Slovo na den: Mnoho trpět a být v opovržení?

DUCHOVNÍ PROGRAMY A KURZY V EXERCICIČNÍM DOMĚ NA SVATÉ HOŘE V ROCE 2012

Začátek	Konec	Název kursu	Exerciátor	Cena
15. 2. 2012 • 17.30 hod.	18. 2. 2012 • 13.00 hod.	Příprava na Velikonoce pro každého	P. M. Kabrda, SDB	1200 Kč
29. 2. 2012 • 17.30 hod.	2. 3. 2012 • 13.00 hod.	Setkání past. asistentů pražské diecéze	P. M. Němeček	zdarma
22. 3. 2012 • 17.30 hod.	25. 3. 2012 • 13.00 hod.	Exercie pro zdravot. a pro ty, kteří pečují o druhé	Mons. A. Opatrný	1200 Kč
16. 4. 2012 • 17.30 hod.	20. 4. 2012 • 8.00 hod.	„Začít všechno od Krista“	P. A. Verbovský, CSsR	1510 Kč
30. 4. 2012 • 17.30 hod.	4. 5. 2012 • 8.00 hod.	„Kontemplativní modlitba“	P. J. Michalčík, CSsR	1510 Kč
7. 5. 2012 • 17.00 hod.	11. 5. 2012 • 8.00 hod.	„Krása liturgie“	P. Z. Šilhánek, CSsR	1510 Kč
21. 5. 2012 • 17.30 hod.	25. 5. 2012 • 8.00 hod.	„Jsem s Vámi po všechny dny“	P. A. Verbovský, CSsR	1510 Kč
11. 6. 2012 • 17.30 hod.	15. 6. 2012 • 8.00 hod.	„Bůh volá různými způsoby“	P. A. Verbovský, CSsR	1510 Kč
21. 6. 2012 • 17.30 hod.	24. 6. 2012 • 13.00 hod.	Exercie pro rozvedené, i znovu seždané	Mons. A. Opatrný	1200 Kč
25. 6. 2012 • 17.30 hod.	29. 6. 2012 • 8.00 hod.	„Ježíš uzdravuje ve svátostech“	P. J. Michalčík, CSsR	1510 Kč
16. 7. 2012 • 17.30 hod.	20. 7. 2012 • 8.00 hod.	Lectio divina – „Jak se modlit s Bibli“	P. A. Scarano, SSL	1510 Kč
23. 7. 2012 • 17.30 hod.	27. 7. 2012 • 8.00 hod.	„Škola modlitby“	P. A. Scarano, SSL	1510 Kč
26. 8. 2012 • 17.30 hod.	1. 9. 2012 • 8.00 hod.	Exercie pro kněze I.	P. M. Kabrda, SDB	2310 Kč
24. 9. 2012 • 17.30 hod.	28. 9. 2012 • 8.00 hod.	„Radovat se i ve stáří aneb umění stárnout“	P. R. Janáč, CSsR	1510 Kč
8. 10. 2012 • 17.00 hod.	12. 10. 2012 • 8.00 hod.	„Krása liturgie“	P. Z. Šilhánek, CSsR	1510 Kč
19. 10. 2012 • 17.30 hod.	21. 10. 2012 • 13.00 hod.	Setkání past. asistentů pražské diecéze	P. M. Němeček	zdarma
24. 10. 2012 • 17.30 hod.	27. 10. 2012 • 13.00 hod.	Exercie pro varhaníky a chrámové hudebníky, zpěváky	P. Ch. M. Pšenička, OPraem.	1200 Kč
11. 11. 2012 • 17.30 hod.	17. 11. 2012 • 8.00 hod.	Exercie pro kněze II.	Mons. A. Opatrný	2310 Kč
18. 11. 2012 • 17.30 hod.	24. 11. 2012 • 8.00 hod.	Exercie pro kněze III.	P. Pavel Pola, OCD	2310 Kč
29. 11. 2012 • 17.30 hod.	2. 12. 2012 • 13.00 hod.	Adventní setkání I.	P. M. Němeček	1200 Kč
6. 12. 2012 • 17.30 hod.	9. 12. 2012 • 13.00 hod.	Adventní setkání II.	P. A. Verbovský, CSsR	1200 Kč

Přihlášky jen písemně na adresu: Římskokatolická farnost Svatá Hora, Exerciční dům, 261 80 Příbram II – 591,
e-mailem na ex.dum@svata-hora.cz, nebo vyplněním formuláře na www.svata-hora.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

11. – 18. ÚNORA 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 12. 2.		PO 13. 2.		ÚT 14. 2.		ST 15. 2.		ČT 16. 2.		PÁ 17. 2.		SO 18. 2.	
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	964	1077	980	1096	996	1113	1666	1883
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	964	1078	981	1096	997	1114	1666	1883
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	969	1083	985	1101	1001	1118	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	693	783	939	1050	953	1066	969	1083	985	1101	1308	1452	1669	1886
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	969	1084	985	1101	1002	1119	1655	1886
Závěrečná modlitba	693	783	939	1050	954	1067	970	1084	986	1102	1308	1452	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141
Závěrečná modlitba	693	783	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141
Nešpory:														
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	975	1090	991	1108	1008	1125
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129
Ant. ke kant. P. M.	693	782	694	783	948	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1452
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	979	1095	995	1112	1011	1129
Záv. modlitba	693	783	693	783	948	1061	963	1077	980	1095	996	1113	1308	1452
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

KŘÍŽOVÁ CESTA

Benedikt XVI. • Ikony Aurel Ionescu

Meditace k modlitbě křížové cesty vybrané z promluv, homilií a audienci papeže Benedikta XVI.

Trapistky • Brož., 145x102 mm, křídový papír, 32 stran, 45 Kč

ČAS ANTIKRISTA

John Henry Newman • Z angličtiny přeložila Jindřiška Machová

Soubor tematických kázání o Antikristovi, jenž usedne v Božím chrámu a bude se vydávat za Boha, se v neutajené připravenosti odpovědně dotýká závažných momentů světových dějin v souvislosti s radikálními biblickými otázkami. Blahoslavený kardinál Newman však zde člověka těší a povzbuzuje.

*Refugium Velehrad-Roma s.r.o.
Brož., 112x179 mm, 124 stran, 120 Kč*

SPIRITUALITA STARCE SILVÁNA

Maxime Egger • Z francouzštiny přeložila Tereza Pikálková

„Prorocká postava, nejautentičtější mnich 20. století, zpěvák Božího milosrdenství“ – takto bývá označován starce Silván z hory Athos, mnich ruského původu (1866–1938). Svatý Silván je velký apoštol Božího milosrdenství, soucitu s celým stvořením a lásky k nepřátelům. Jeho žák archimandrita Sofronij zpřístupnil veřejnosti světcův životopis a spisy, takže už v minulém století zasáhly a proměnily životy mnoha lidí, a to i za hranicemi pravoslavné církve. Kniha *Spiritualita starce Silvána* z pera jednoho

z největších znalců tohoto světce shrnuje v patnácti stručných kapitolách několik nejsilnějších aspektů Silvánovy duchovní nauky.
Karmelitánské nakladatelství • Brož., 116x180 mm, 84 stran, 109 Kč

RŮŽENCOVÁ TAJEMSTVÍ PRO VÝZNAMNÉ DNY A OBDOBÍ LITURGICKÉHO ROKU

Jiří Plhoň

Soubor speciálních růžencových tajemství pro některé významné dny a období liturgického roku. Vyšlo s církevním schválením.

*Jiří Brauner – Kartuziánské vydavatelství a nakladatelství
Brož., 115x200 mm, 112 stran, 85 Kč*

NÁŠ ARCIVÉVODA, CÍSAŘ A KRÁL KAREL I. RAKOUSKÝ V MĚSTĚ BRANDÝSE NAD LABEM – STARÉ BOLESLAVI

PhDr. Milan Novák • Předmluva doc. PhDr. Jan Galandauer CSc. • Recenzoval PhDr. Jiří Rak • Heraldické obrazy Zdirad Čech

Autor knihy je rytířem Řádu svatého Řehoře. Kniha sleduje životní příběh blahoslaveného arcivévodky Karla, jeho vojenský život a pobyt na brandýském zámku a ve Staré Boleslavi. Jedna z kapitol je věnována Dr. Ottovi Habsburskému. Kniha obsahuje unikátní fotografie i dobové barevné pohlednice.

*Kartuziánské nakladatelství Jiří Brauner
Druhé, doplněné vydání
Váz., přebal, 165x237 mm, křídový papír, 136 stran, 278 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.